

דובר שלום

אדמור"י בעלז

פון גרוסין הייליגען צדיק דער רבי ר' שלום רוקח
פון בעלז זצלה"ה זי"ע

אויך א קונטרס אהל יהושע פון זיין זוהן דער גרוסער
הייליגער צדיק רבי ר' יהושע רוקח פון בעלז זצלה"ה
זי"ע

אין דיעזעם ספר ווערט ערציילט ווינדערליכע זאכן פון דיזע ביידע
צדיקים. אזא וויא מיר האבין ארויס גינומען פון הייליגע ספרים
אונד מיר האבען איבער גיזעצט אויף זשארגאן אז יעדער מענטש
זאל קענען זעהן דיא גרויסקייט פון דיא צדיקים זיך ארויס נעמען
אמוסר וויא אזוי צו דינען השי"ת

ירושלים

הוצאת דפוס הרב הרשקוביץ ירושלים זכרון טובי בית מן

ד ו ב ר ש ל ו ם

ווינדערליכע מעשיות פון דעם הייליגין רבין
ר' שלום מבעלז זצ"ל

(א) בשעת ר' אלעזר ז"ל ר' שלום'ס פאטער איז נפטר גיווארין
ינגערהייט האט זיין מוטער חתונה געהאט מיט א נגיד
פון בראד. דעריבער האט איהר ברידער ר' ישכר דוב אב"ד פון
סקאהל גינומען איהר זון ר' שלום ווען ער איז נאך גיווען
אקליין יונגיל צו זיך אהיים ער האט אים דערצויגן און האט
אים מדריך גיווען און דיא וועגן פון דער תורה. דער נאך האט
אים גיגעבן זיין טאכטאר דוא רבנית, הצדיקת מרת מלכה פאר
אוייב עס איז אויף דער גאנצער וועלט וויסנלעך איהר צדקות
אז זיא האט אים גיברענגט צו דעם גאנצן גרויסקייט אלדע נאכט
פלעגט זיא אים אויף וועקען פון זיין שלאף און האט צוא אים
גיואגט שלום הייב דיך אויף פון דיין בעטיל צוא דער דיהנסט
פון השי"ת. הייב אויף דיינע אויגען אונזעה נאר אז אללע בעלי
מלאכות זענען שוין אויף גישטאנען פון זיידע בעטין ארבעטין.
שטייט דוא אויך אויף צוא דיין הייליגע דיהנסט פון השי"ת. אלע
נאכט האט ער זיך גימאכט פאר זיין בני בית וויא ער גייט שלאפן
און זיין חדר אריין און זיא האט אים דארך דעם פענצטער אראפ
גילאזט אויף דער גאס איז ער גיגאנגען און דעם ביהמ"ד אריין
פון ר' שלמה לויצקער פון סקאהל פלעגט ער דארט ביא אים
לערנען אגאנצע נאכט ביז עס איז טאג גיווארין און איידער דער

מארגענשטערין האט אויף גישיינט איז ער אהיים געגאנגען האט אים זיין ווייב ארויף גינימען דארך דעם פענסטער פון דעם האט קיינער נישט גיוויסט און ער האט זיך אביסיל גילייגט שלאפן, אזוי וויא ער האט נאר פערמאכט זיינע אויגן האט זיך זיין שווער אויף געהויבן פון זיין שלאף און וויא ער האט גיועהן אז זיין איידעם שלאפט נאך איז ער אויף אים זייער ביז געווארען האט ער אהן גיקלאפט ביא דער טהיר און האט אים גיזאגט וויא לאנג נאך וועסטו שלאפן? ווען וועסטו אויף שטעהן? און ר' שלום ז"ל דארך זיינע צדקות האט ער זיך אויפגהובען און האט זיך גיזעצט לערנען מיט זיין שווער אזוי האט ער זיך נוהג גיווען שטענדיג אמאהל האט איהם זיין שווער גיזאגט אז ער קען אים שוין נישט האלטען דעריבער זאל ער זיך מאכין א האנדעל איז ער שוין גרייט גיווען צו פאהרען קיין לייפציג קויפען סחורה האט זיין ווייב דוא רבניח גינימען דוא אורינג מיט דוא פערעל און האט זייא פערקויפט כדי ער זאל קענען נאך אציט זיצען און לערנען תורה:

(ב) אמאהל האט אים זיין ברידער ר' לייביש רוקח געזאגט עס איז מיר אוינדער פון וואנין איז דיר גיקימען דיין גרויסקייט פאר וואס און אונזער יוגענד האב איך דאך גילערענט בעסער פאר דיר וואס-זשע איז יעצט מיט דיר גיווארין האט אים דער רבי ר"ש גיזאגט דוא זאלסט וויסען מיין טייערער ברידער אז איך בין גיקימען צו דרייצעהן יאהר און בין גיווארין אבר מצוה איז צוא מיר גיקימען מיין זיידע ר' אלעזר ז"ל מאמשטרדם און האט איוסגיביטין מיין נשמה און פון דאמאלס אהן האט אויף מיר גירוש דער רוח הקדש און איך בין גיווארין פארקעהרט צו א אנדערין מענטש:

(ג) ווען ר' שלום האט געלערענט ביא זיין רבין ר' שלמה לויצקער

האט זיך און אים פליצלונג דער וועקט א חשק ער זאל פארען
צום רבין פון לובלין ער זאל בייא אים לערנען האט ער דאס
ערציילט זיין רבין ר' שלמה האט ער אים נישט גיוואלט מסכים
זיין דערויף נאר דאס גליסטונג האט און אים גיברענט צוא פאהרין
קיין לובלין דעריבער האט ער זייער גיבעטין זיין רבין ער זאל
אים געבין רשות דערויף האט אים זיין רבי גיזאגט אז דו וועסט
פאהרען קיין לובלין וועל איך בייא דיר צו נעמען דאס גאנצע
גאנצקייט וואס דוא האסט בייא מיר מקבל געווען ער אבער דארך
זיין גרויסען חשק האט ער דערויף נישט גיקיקט און האט אים
גיזאגט פון דעסט וועגין וויל איך אהין פאהרען און ער איז פון
אים אוועק גיפארין וויא ער איז אהיים גיקומען פון לובלין איז
ער גענאנגין צוא זיין רבין איז זיין רבי דאמאלס געשטאנען בייא
דעם פענסטער וויא ער האט אים גיזעהן האט ער געזאגט צוא
זיין ווייב דו רביצען קים זעה נאר מיין תלמיד ר' שלום וויא זיין
פנים שיינט און דוא לעכטיקייט פון דער תורה שיינט אויף אים.
(ד) און בעלזא האט גיוואהנט אגאון אהייליגער מאן מיט זיין
נאמען שלום משיח האבין דיא שטאט מענטשין גיוואלט מאכן פאר רב
איבער די שטאט נאהר ווייל ער איז גיווען א גרויסער עניו האט
ער זיין אבגעזאגט ווייל ער האט נישט געוואלט הנאה האבען פון
דער תורה דעריבער זענען דוא בעלזער בעלי בתים געפארין קיין
לובלין פרעגען דעם רבין וועמין מען זאל אויף נעמין פאר רב
האט ער זיין געזאגט אז זיין זאלין אויף געמען ר' שלום-ין פאר
רב זענין דוא מענטשען געגאנגען צו זאמען נעמען חתימות אויף
דעם קאנסוס וואס זיין האבין אים געוואלט שיקען וויא זיין
זענין גיקומען צוא ר' אהרן-נין ער זאל זיך חתמינין אויף דעם

קאנסוס האט זיין ווייב דערעהרט איז זי צו אים צוא געגאנגין און האט געזאגט דוא וועסט זיין אינטערטענוג אזא יונגען מאן וויא ער איז עס וועט פאר דיר זייער נישט שיין זיין דעריבער וויל איך אז דוא זאלסט ווערען רב וויא זיא האט אים זייער לאנג גיבעטען האט ער געמיזט ברעכינ זיין דעה און זאל אויף זיך נעמען דעם עול פון רבנות וויא דער רבי פון לובלין איז דאס גיוואר געווארען זיט ער געזאגט דוא חכמים האבען געזאגט אז אהרן האט נאך גיט שלום אונדא זעהין מיר פערקערט אז שלום יאגט אהרנין עס גיט אזוי גיווען דער צדיק ר' אהרן איז נישט לאנג קיין רב גיווען נאהר ער איז תיכף נפטר גיווארען דאמאלס איז ר' שלום אויפגענימן גיווארען פאר רב דאס איז גישעהן און דעם יאהר תקע"ז:

(ה) עס איז בעוויסט דאס ר' שלום האט אליין עוסק געווען און דער שול בויען פון בעלז אמאהל איז דארך געפארין מענטשען דארך בעלז סוחרים פון דער שטאט קריסנעפאלד וואס איז נעבען בעלז זיין זענן געווען און לבוב האנדלען און יעצט זענען זיין אהיים גיפאהרען האט דער רבי צו זיין געשיקט זיין גבאי ער זאל זיין זאגין פון זייניט וועגען אז ער וויל זיין צו העלפען די בעלי מלאכות בויען דוא שוהל דיא מענטשען זענען נישט געווען פון דעם רבי'נס חסידים זיין זענען אויך געווען גיצויגען אהיים צו פאהרען סוף דעסט וועגען האבן זיין מורא געהאט פאר דעם רבי'ן האבן זיין געהיטן זיין בעפהל זיין זענען גיגאנגען צוא דער שוהל און האבן דארט גישוהן עפעס א מלאכה נאר זיין האבן דער פון געהאט זייער גרויסען צער ווייל זיין האבן גיוואלט אהיים פארען יעדער רגע איז ביא זיין גיווען גירעכינט וויא איאהר

אללע מאהל האבען זיין גישיקט פרעגען דעם רבי'ן אויב זיין קעניג שוין פאהרען האט ער זיין צוריק גיענטפערט אז זיין זאלן ווייטער ארביטין ער וועט זיין שוין מודיע זיין ווען זיין זאלן קאנטשען זייער ארביט וויא עס איז פערבייא גיגאנגין עטליכע שעה האט צוא זיין דער רבי גישיקט אז יעצט קענען זיין שוין פאהרען זייער וועג ווייטער וויא זיין זענן גיקומען אתחום שבת וויט פון שטאט איז זיין אקייגען געלאפען אמענטש און האט צו זיין גיזאגט איר זאלט וויסען אז דער טייך איז אויף געגאנגען אויף אלע זיינע ברעגיס פאר אשעה אדער צווייא איז געפאהרין א גלח און איז דערטרונקן געווארין און דעם טייך ווייל ער האט זיך נישט גיוויסט צו היטן דאמאלס זענן דיא מענטשין געוואר געווארן אז דער רוח"ק רוחט און דעם רבי'ן בית המדרש:

(י) אמאהל איז ר' שלום'ס ברידער ר' לייביש רוקח געווען איז בעלז ווייל ער איז געפאהרען מקיים זיין כבוד אם דאס איז זיין מיטער דיא צדיקת מרת רבקה העניא וואס זיין האט געוואהנט בייא איר זוהן דער רבי און בעלז דאמאלס האט דער רבי געבויעט דיא שוהל אמאהל האט דער רבי ר' לייביש געזעהן אז זיין ברידער דער רבי שטייט און ארביט אליין ליים און ציגעל איז עס דיא זאך נישט געפעלען האט ער עס געשטראפט דערויף און האט צו עס געזאגט דיא חכמים ז"ל האבען דאך געזאגט אז אמענטש ווערט געזעצט פאר א פרנס איבערן ציבור טאר ער נישט טוהן קיין מלאכה פאר דרייא מענטשען פאר וואס זשע ביסטו עובר אויף דוא חז"ל ווערטער האט אים ר"ש גיענטפערט מיין ברידער זאלסט וויסן אז ווען איך בין גיווען און סקאהל האב איך געהאט צווייא חברים וואס מיר פלעגין בעזאממען

לערנען האט מען מיר מגלה גיווען פון הימעל אזא מענטש וואס
 שלאפט נישט טויזנד נעכט נאר ער לערענט תורה קען ער ווערין
 א אמת'ר געטליכער מאן אטייל זאגן אז אליה' זאל זיך צוא אים
 בעווייזען האבן מיר צווישן זיך געמאכט מיר זאלען אנהייבען
 אויף צו זיין בענאכט און עוסק זיין בתורה איין חבר האט זיך
 פון אונז אבגישייד נאכדעם וואס עס איז פערבייא גיגאנגין עטליכע
 הינדערט נעכט און דער צווייטער חבר האט זיך פון מיר אבגישייד
 נאכדעם וואס עס איז פערבייא גיגאנגין אכט הינדערט נעכט ווייל
 זייער כח איז אבימאטערט גיווארין און זיין האבן נישט גיקענט
 ביא שטיין בין איך אליין געבליבען דוא לעצטע נאכט פון דיא
 טויזנד נעכט איז גיווען אגרויסער און אשטארקער ווינט ער האט
 צו לייגט בערג און ציבראכין שטיינער ער האט אויס גיבראכין
 אלע פענסטער פון בית המדרש און האט פערלאשין דיא לעכט
 פאר גרויס פחד בין איך ארויס גילאפען און האב גיוואלט אהיים
 לויפען נאר דער ווינט האט מיר פערשטעלט דעם וועג פאר גרויס
 צער האב איך אנגעהויבען צו וויינען פאר השי"ת מיט גרויס
 מידיקייט בין איך צוא געקומען צום ארון הקודש און
 אן האב גיעפנט דו טירלעך און האב געשריגען פאר
 השי"ת מיט מיין גאנצען הארץ ביז השי"ת האט זיך אויף מיר
 ער באדימט דאס דער שטורם ווינד איז שטיל געווארין איז צו
 מיר צו געקומען אאלטער מאן און האט מיט מיר געלערנט די
 גאנצע תורה און דער לעצטער דין וואס ער האט מיט מיר
 געלערנט איז גיווען הלכות בית הכנסת וויא אזוי זשע קען איך
 איבער ענטפערין דו הייליגע ארביט צו א אנדערין מענטש גלייב
 מיר מיין שהייערער ברידער אז ווען איך זאל האבען כח וואלט

איך אליין געבויעט פון דעם פידאמענט ביז צום סוף נאר השי"ת
 וייסט דאך דאס איך האב קיין כח נישט נייערט דאס וואס איך
 בין בכח צו טוען טיא איך אליין

(ז) דער רבי ר' שמשון פון יערוסלוב איז געקומען קיין בעלז
 נאכדעם ווען דאס שוהל איז שוין גיווען פארטיג האט עס דער רבי
 אריין געפירט און שוהל ער זאל זיך אנקוקן האט ר' שמעון
 גיטאפט מיט זיינע הענד אויף יעדער ארט און האט געזאגט גיט
 גיט נאר אויף איין ארט האט ער גאר נישט געזאגט האט דער רבי
 ר שלום געזאגט און דער צייט ווען דאס מאלאריס האבן געבויט
 אויף דעם ארט בין איך נישט גיווען און דער היים

(ח) און דערציילט וואס דער בעלזער רבי האט געקאנטשעט
 דיא שוהל האט ער געזאגט צו זיינע חסידים איך אליין בין
 נישט ראוי צוא בענייען דיא שוהל נאר עס איז פאר האנדלן
 איינער און דעם דור וואס ער איז בכח מיר צו צוהעלפען צו
 בענייען דיא שוהל נאר איך קען מיך נישט אינטער שטעלען
 צו ריפען אים ער זאל אהער קומען זיין כונה איז געווען אויף דעם
 רבין ר' יהושע העשיל תאומים פרענקיל פין קאמארנא ווי דער
 ר' יהושע העשיל האט געהערט אז דער בעלזער רב בענייעט דיא
 שוהל אז ער אליין געפארן קיין בעלז האט דער בעלזער רב
 תיכך מרגיש געווען אז דער רבי רב יהושע העשיל פארט צו אים
 האט ער געזאגט צו דער רביצין אז זאל אהנגרייטן גיטע
 מאכלים אויף שבת ווייל ער וועט האבן איין גרויסען און א
 ארענטליכין אורח אויף שבת פרייטאג איז גיווען א מנהג און בעלז
 אז דער שמש פלעגט פרעגען דעם רבין ווען ער זאל גיין סלאפין
 אויף דער שטאט מען זאל לעכט צינדן דיזען פרייטאג האט אים

אויך דער שמש גיפרעגט האט ער אים גיענטפערט עס איז נאך
 דא צייט אזוי האט אים דער שמש גיפרעגט עטליכע מאהל און
 דער רבי האט אים גיענטפערט עס איז נאך דא צייט קיינער
 האט נישט געוויסט זיין כונה ביז פאר נאכט איז גיקימען דער
 רבי ר' יהושע העשיל האט דער רבי תיכף געהייסן
 דעם שמש קלאפן און שטאט מען זאל לעכט צינדן
 האט דער בעלזער רב גיואגט צום רבין יהושע העשיל מיר האבן
 זייער גיוואלט אז איר זאלט זיין ביא אינז מיט מיר בענייען דיא
 שוהל איך האב מיך נישט גיקענט אינטער שטעלין פון איך דאס צו
 בעטן נאר גרויבט איז הש"י וואס ער האט דערפילט מיין בקשה און
 האט גיגעבן און אייער הארץ אריין או איר זאלט צו מיר אליין
 קומען און אדאנק צו השי"ת וואס עס וועט זיין נאך א צדיק וואס
 זאל מיר צו העלפן בענייען דיא שוהל

(ח) דער בעלזער רב איז אמאהל גיווען און אשטאט האט ער
 דארט גידאווינד און א שוהל פארין עמוד, דיא שוהל איז גיווען
 נעבין א אלט בית הקברות וויא ער האט און געהויבן צו זאגן
 דיא הויכע שמונה עשרה אז ער האט גיקאנטשיט דיא ברכה מחי
 המתים האט דאס קהל נישט גיזאגט קיין קדושה ווייל זייא האבן
 אים נישט געהערט אויס לאזן דארך דעם ברימונג וואס איז גיווארין
 און שוהל אזוי וויא איום טוב דיגין טאג ביז דער רבי האט זיך
 גימיזט אויס דרייען צו זייא געבן אווינק מיט דער האנד אז זיי
 זאלן זאגן קדושה וויא ער האט גיענדיקט דיא שמונה עשרה
 האבן זייא זאך פאר אים מתנצל גיווען פאר וואס זייא האבן אים
 נישט נאך גיזאגט קיין קדושה ווייל עס איז גיווארין און שוהל
 אגרויס ברימונג אבער זייא האבן נישט געוויסט פון וואס דאס

בריימונג איז האט צו זיין דער רבי ר' שלום גיזאגט אז דיא
נשמות האבין זיך פערזאמלט און זענען גיקומען און שוהל אריין
ווען זיין האבין געהערט דיא ברכה מחי' המתים זיין האבין
גיקלערט אז עס איז שוין גיקומען דיא צייט דיא מתים זאלין
לעבידיג ווערן פון זיין איז גיווען דער גרויסער שטארם

(ט) מען האט גיזאגט אויף ר' שלומ'ן ז"ל אז נאך דעם וואס ער
איז אויף גיוועזן ניין הינדערט און ניין און נייציג נעכט איז און
דער טויענדסטער נאכט צו אים גיקומען אלי' הנביא און האט
מיט אים גילערינט הלכות בית הכנסת דאמאלס האט ער זיך
מתעורר גיווען צו בויען דיא שוהל ר' שלום ז"ל האט גיזאגט אז
ער האט גישטעלט דיא שוהל אויף אזעלכע ארט וואס פון
אקיינין אים ביז ירושלים גיפינט זיך נישט קיין צדעם נישט קיין
בילד

(י) אמאהל איז דער בעלזער רב גיווען און ברדיטשוב בייא זיין
ברידער הגאון ר' לייביש רוקח ז"ל און ר' לייביש-ס איידים האט
שוין געהאט סעכטער צום חתונה מאבין אן די עלצטע מרת חי'
איז איר זיווג זייער שווער גיווען אזוי וויא קריעת ים סוף האט
דער רבי ר' לייביש גיבעטן זיין ברידער דעם רבי ר' שלום ז"ל
ער זאל זיין בענטשן האט ער זיין געהייסען פאר זיך ברענגין
זיין זיין אריין גיקומען און דעם חדר אריין וואס דער רבי
ר"ש איז גיווען האט זיין גישטעלט פון ווייטנס אינאוינקיד
און האט גיוויינט וויא דער רבי האט זיין גיועהן האט ער
צו איר גיזאגט נאך וואס וויינטטו מיין טאכטער איך
זעה דאך אז דיין הצלחה שיינט אזוי וויא די הצלחה
פון דער קייזערטע און דעם צדיקים ברכה איז מקוים

גיווארין זיא איז תיכף אכלה גיווארין מיט דעם זוהן פון דעם
רבי'ן ר' מאיר בראדסק פון זלאטאפאלי דאס פאר פאלק האבין
זייער מצליח גיווען:

(יא) דאס איז באוויסט אזאונ זין יוגנד האט דער רבי ר"ש
גילערנט ביא ר' שלמה לויצקער דער רבי ר' שלמה איז גיווען אתלמיד
פון דעם רבי'ן ר' בער ממעזריטש זי"ע ווען ער איז אויף גינימען
גיווארין פאר איין מ"מ און סקאהל איז דארט גיווען אנדויער
רב און אצדיק וואס ער איז גיווען אמתנגד מען האט אים גירופן
דער אשכנזי ווייל ער האט גידאוויגט מיט דעם נוסח אשכנזי בשעת
ער האט גידאוויגט פלעגט ער האלטען אשווערט מיט צווייא שארפן
און זיין האנד ער זאל מקיים זיין וואס עס שטייט און פסוק
„רוממות אל בגרונו וחרב פיפיות בידם“. דער אשכנזי האט גלייגט
תפילין און חוה"מ און דער רבי האט נישט גלייגט קיין תפילין
חוה"מ דעריבער דעם ערשטין חוה"מ וואס ער איז אהין גיקומען
האבין דעם רבינס חסידים מורא געהאט עס זאל נישט ווערין
אקריג צווישן זיין אז דער אשכנזי וועט זעהן דאס דער רבי
לייגט נישט קיין תפילין וויא עס איז גיקומען דער ערשטער טאג
חוה"מ איז דער רבי גיקומען און בית המדרש אריין האט ער זיך
איינגעהילט און זיין טלית און האט זיך בעדרייט צו דער
וואנד און איז אזוי געשטאנען אערך פון אהאלבע שעה דער נאך
האט ער זיך איבערגידרייט צום פערזאמלונג און האט געזאגט דיא
חכמים ז"ל האבען געזאגט אז צוא תפילין דארף מען האבען
אריינעם גוף דריבער ווער איז דער מענטש וואס ער קען זאגען
איך האב אויס געלייטערט מיין הארץ איך בין זיין איך מיין
גוף איז נישט דא קיין פעהליר ווער ווייסט נאך צוא מיר זענען

מקיים דיא מצות בשלימות אזוי וויא דער אייבערשטער האט אויף אינו גוזר געווען ווער ווייסט אויב אינזער שר איז נישט ארויס געגאנגען מיט דעם היזק פון ברכות לבטלה ח"ו נאר וואס קענען מיר טוהן מיר מיזען דאך מקיים זיין די מצוה פון השי"ת דיא תורה איז דאך נישט געגעבען געווארינ צו מלאכים נאר פון דעסט וועגין אז מיר האבען אעצה מיר זאגען זיך פטריין איז אודאי בעסיר מען זאל נישט לייגען קיין תפילין ווי צילייגען אהן ארייגען גוף איבער דעם און חוה"מ איז פעהאן אסך דעות מען זאל נישט לייגען קיין תפילין דארפען מיר זיך נוהג צו זיין אזוי דיא דעה האט דער אשכנז גישוויגען און האט גאר נישט געזאגט האבען דוא אלע וואס האבען דארט געדאוונעט נישט געלייגט קיין תפילין אטייל זאגען אז דער אשכנזישער רב האט פון דאמאלס אהן אויף געהערט צו לייגען תפילין אים חוה"מ

יב) דער בעלזער רב איז אמאהל אין זיין יוגנד געפארען קיין לובלין צום רבין אויף ראש השנה אין מיטין וועג האט אים באגעגנט זייער אשלאפער מענטש פיל מיט ווייטאג האט אים דער מענטש געבעטן עהר זאל אים אויפנעמען אויף זיין קאטש נאר ווייל עס איז גיווען א ענג ארט האט אים דער רבי אבגעזאגט דערפון האט עס דער מענטש געזאגט אויב איר וועט מיך נישט אויפנעמען אויף אייער קאטש בין איך פערלוירען פון ביידע וועלטין אין ער האט אנגעהובען צו ווינען האט דער בעלזער רב אויף אים רחמנות געהאט און האט איהם אויף גענימען אויף זיין וואגען האט אים ר' שלום געפרעגט ער זאל אים זאגן וואס ער האט דער מיט געמיינט האט דער מענטש אנגעהווען צוא דער ציידין דיזע רייד איך בין

געוועזין מיט איאהר צוריק אגרוסער עושר פלעג איך תמיד פאחרין צום רבין פון לובלין און ווען איך בין גיקימין צוא אים האב איך אים שטענדעג גיבווענגט אחפן פאר אמתנה אמאל האב איך אים געברענגט זייער אטייער חפץ וואס עס איז ביא אים זייער געליבט געווען האט ער זיך דערמיט זייער געפרייט און ער האט צו מיר געזאגט בעט עפעס וואס איך זאל דיר געבין דער פאר האב איך צו עס געזאגט. רבי געלויבט איז השי"עס פעהלט מיר גאר נישט נאר דאס איז מיין באגער או דער רבי זאל מיר מבטיח זיין אז מיין חלק זאל זיין מיט עס אויף יענער וועלט האט ער מיר דערויף מבטיח געווען אזוי וויא איך בין פון אים ארויס געגאנגען איז דער רבי געוועסען אין האט זיך זייער מצער געווען און חרטת געהאט דערויף האט דער רבי נאך מיר געשיקט אין האט מיר געזאגט איך בעט דין זיין מיר מוחל אויף מיין הבטחה וועל איך דיר געבען וואס דיא וועסט וועלען האב איך עס גיענטפערט אפילו דער רבי זאל מיר געבין זיין שטובה פיל מיט גאלד און זילבער וועד איך עס נישט מוחל זיין דאמאלס האט דער רבי געזאגט הער אויס וועל איך דיר זאגין איין תנאי האב איך נאך אויף מיין הבטחה אז דיא וועסט יעדער ר"ה צו מיר קימען דיא וועסט נישט פעהלין איין ר"ה דאמאלס וועט דיר אזוי זיין און אויב נישט וועל איך זיין ריין פונ מיין הבטחה פון דאמאלס אהן האב איך אלע מאל אהנגעהובען ארימער צו ווערען ביז איך דארף שוין יעצט ארים גיין און דיא הייזער פונ דעסטוועגען טיא איך מיינס אלע יאהר בין איך געפאהרען קיין לובלין אויף ראש השנה דערנאך בין איך ווידער גשטראפט געווארין מיט ווייטאג איך בין געווארען הינקעדיג איך האב און

מיר נישט קיין גאנץ אבר נאר דאס אלעס האט מיך נישט אויף געהאלטען פון ציא פארין קיין לובלין אויף ר"ה נאחר דאס יאהר ליג איך שוין שלאף אפאהר חדשים האב איך דערווייל געמיזט אנהייבען ארים צו גיין בעטן נדבות איך זאל האבען עסן און מיטען וועג האב איך מיך דערמאנט אז איך דארף זיין און לובלין אויף ר"ה און דיא טעג יאגין צוא אויף קיין הוצאות פון וועג האב איך נישט און איך בין א מענטש פיל מיט ווייטאג אזוי וויא איהר אליין זעהט ווערט און מיר מיין הארץ פאר קעהרט אז איך דער מאן מיך דאס דאזיגע דעריבער האב איך אייגישטעלט מיין לעבן און האב מיך גישטארקט מיט מיין גאנצן כח אז איך זאל קענען גיין אויף דיא פיס עס איז שוין עטליכע חדשים וואס איך גיין און וועג איך האב נישט קיין מנוחה בייאטאג און בייא נאכט נאר איך ווייס אבער אז איך וועל גיין צו פיס וועל איך זעכיר נישט קיין לובלין אויף ר"ה דאמאלס וועל איך דאך זיין פערלויירן פון ביידע וועלטן און אזוי וויא ער האט גירעדט האט עהר אנגעהויבן זייער צו וויינין און פון זיינע אויגן האבן גיגאסין פיל טרערין האט צו אים ר"ש גיזאגט איך וועל דיר טוהן א טובה בייא דעם רבין פון לובלין וויא זייע זענען גיקומין קיין לובלין זענען זיין תיכף אריין גיגאנגין צום רבין וויא דער רבי האט דעם מענטש דער זעהן האט עהר גיזאגט מיט ציטערניש דיא ביסט אויך דא איך האב שוין נישט ניקלערט צו זעהן דין דאס יאהר האט דער בעלזער רב צו אים גיזאגט רבי האט שוין רחמנות אויף דעם מענטש וואס ער האט זיך מוסר נפש גיווען פון יוועגן ער זאל האבן אהדק אויף יענער וועלט האט אים דער רבי מבטיח גווען אז ער וועט ממלא זיין זיין בקשה

נאך ר"ה איז דער מענטש גישטארבין אונ דער רבי פון לובלין
האט זיך מיט אים אליין מתעסק גיווען אונ האט אים בעגראבין
זכותו יגן עלינו ועכ"י אמן

יג) דער רבי ר' איטשע חריף איז אונ זיין יוגנד גיגאנגין
מיט נאך מענטשין חסידים קיין בעלז אונ דארך דעם גיין זענין
זיינע פיס גישוואלין גיווארין וויא ער איז גיקומין עש"ק פ' ואתחנן
קיין בעלז האט עהר נישט גיקענט רירין מיט זיינע פיס נאר ער
האט גימוזט ליגין אונ בעט ער האט געהאט גרויסע יסורים האט
ער גיבעטין זיינע חברים זייא זאלין אים מזכיר זיין ביא דעם
רבי'ן האבין זייא אים דער מאנט פאר דעם רבי'ן פרייטיג צו
נאכט האט ער זייא גיגעבין אשטיקיל חלה זייא זאלין אים געבין
אונ דער פריה האט ער זייא אויך גיגעבין אשטיקיל חלה זייא
זאלין אים געבען אבער עס איז אים אלץ נישט בעססער גיווארין
עס האט אים אלע מאהל מעהר וויא גיטוהן פאר נאכט ביא
מנחה האט דער רבי גיליינט אונ ספר תורה פ' עקב וויא ער האט
גיליינט דעם פסוק „שמלתך לא בלטה מעלך ורגלך לא בצקה“
האט דער רבי ר' איטשע באלד דער פילט אונ דער היים אז עס
איז אים בעסער גיווארין האט ער גיפריבט אראפ צו שטעלין זיין
פיס אויך דער ערד איז ער גיווען גיזינד אזוי וויא יעדער מענטש
איז ער תיכף גילאפין צום רבי'ן אונ ער איז דארט גיווען ביא
שלש סעודות עס איז גיקומין זונטאג איז דער רבי ר' איטשע
אהיים גיגאנגין דער נאך האט דער רבי ר' איטשע דערציילט
אז ווען ער איז דארט גיווען האט ער אליין גיזעהן
אז עס איז אריין גיגאנגען אשלאפער וואס ער איז גיווען
קרעציג פונ קאפ ביז צוא דיא פיס צום רבי'ן האט דער

רבי גיטאפט מיט זיינע הענד אויף זיין גוף און האט
אים גיפרעגט דא מיט דיר וויא און וויא ער האט אהן
גירירט מיט זיינע הענד וואס דער מענטש גיזאגט אז עס טיט
אים שוין נישט ווייא האט ער גיטאפט מיט זיין הענד אויף זיין
גאנצן גוף איז דער מענטש ארויס גיגאנען פון דעם רבין גוינד
וויא יעדער מענטש.

(יד) אמאהל איז ר"ש מבעלז גיווען אויף שבת און קאמינקא
פרייטאג צו נאכט האט דער רבי גידאווינד מנחה פארין
עמוד וויא עס איז גיקומען צו קדושה האבען דאס ציבור נאך
נישט גיזאגט קיין קדושה וויא ער האט גיענדיקט זיין דאווינען
האט ער צו זיין גיזאגט פאר וואס האט איר נישט גיזאגט קיין
קדושה האבען זיין צו אים גיענטפערט אז זיין האבין גאר נישט
געהערט דיא קדושה האט דער רבי ר"ש גיזאגט אז אינטער דער
שוהל איז א בית הקברות וויא דיא מתים האבין דערהערט דיא
ברכה מחי המתים גייט ארויס פון דעם רבין'ס מויל האבין זיין
גיקלערט אז עס איז גיקומין דיא צייט פון תחית המתים זעניג
זיין אלע אויף גישטאנן פון דיא קברים איז גוועווארען א גרויסער
רעש דעריבער האט איר נישט געהערט מיין קדושה האט ער תיכף
געהייסן דוא כהנים זיין זאען ארויס גיין פון שוהל און זונטאג
האט דער רבי געזאגט צו ר' שלום קאמינקער קאמינקער רב וואס
וועט איר טוהן האט ער אים גענטפערט איך דארף מיך נישט
בעראטן און קיין דיינים איך בין א יחיד און אהלות האט ער
תיכף געהייסן גראבן אינטער דער שוהל האט מען דארט גיפיגן
מענטשליכע ביינער גרויסע און משונהדיגע האט אחסיד א ירא
שמים פון קאמינקע דער ציילט אז ווען ער איז קליין גיווען האט

ער גיפירט מיט נאך יונגלעך דוא ביינער אויף א וועגלע מען זאל זיין בעגראבן אויף א בית הקברות אונדער רבי האט גיזאגט אז שלמה המלך ע"ה האט גישיקט זיין שר אדונירם ער זאל צוזאמין נעמין פאדאטיק מיט אגרויס חיל זענען זיין אויף דעם ארט געהארגעט גיווארין:

(טו) דיא צווייטע טאכטער פון ר' שלום מבעלז איז גיווען דוא רבנית מרת איידילע זיא האט זיך גיפירט מיט רבנות אונד מען האט איר גיגעבין קוויטלעך איר פאטער האט אויף איר געזאגט מיין איידילע פעהלט נאר דעם ספאדיק אונד בראדי איז גיווען איינער וועט איז קראנק גיווען אויף דער לינג מיט דעם בריסט אונד דוא רופאים האבין אים מייאש גיווען פון זיין לעבין אמאל האט אים גירינין דאס בליט פון זיין האלז האבין אים דיא דאקטורים געזאגט אז דאס בליט איז דאס לעצטע שטיקעל לינג ער וועט שוין נישט לאנג לעבין זענן זיין בני בית צוא איר גילאפין מיט גרויס שטארם האט זיא גיזאגט ביא מיין פאטער איז אויך גיווען אזא מעשה האט מיין פאטער געזאגט ערשטינס גלייב איך נישט צוא דעם וואס דוא רופאים זאגין אז ער האט שוין נישט קיין לינג צווייטינס אפילו ער האט שוין נישט קיין לינג ווער זאגט דען דאס אמענטש דארף האבן אלינג? דער וואס האט גיזאגט אז אמענטש קען לעבין מיט א לינג זאל ער זאגין אז ער זאל לעבין אהן אלינג איז דער מענטש צוריק גיזינד גיווארין אזוי פאר האף איך צו השי"ת אז דער מענטש וועט צוריק גיזינד ווערען עס איז אזוי געווען דער מענטש איז געהיילט גיווארען אונד ער האט דער נאך גילעבט אסאך יאָרן:

(טז) עס איז געווען א חסיד וואס ער פלעגט אלץ מאַלקימין

צו פיס מיט זיין שטעקען קיין בעלז אויף דער עלטער דער מענטש איז אמאהל געלעמט געווארין ר"ל אויף זיין גאנצין גוף האט מען אים געפירט צו ר' שלום-יין קיין בעלז אויף אוואגין אזוי וויא אטויטענ וויא זיין זענן גיקימענ צום רבי'נ האבען אים מענטש'נ אריינגיטראגן צום רבי'נ און האב'נ אים געדייגט אויף אלאנגע באנק האט דער רבי אויף אים געטאפט מיט זיין הייליגע האנד אויף דעם גאנצין גוף האט ער זיך אונ איינ רגע אויף געחובין און גאנצין געזינד און ווען ער איז צוריק געפארען איז ער אראפ געגאנגען פון זיין וואגען אויף אלע הויכע בערגער כדי ער זאל נישט שווער מאכען צו דיא פערד פלעגט ער דיא מעשה דערציילן אלע מאהד:

(ז) ר' שלום מבעלז פלעגט זאגן בזה"ל ווער עס האט גיקענט דעם רבי'נ פון לובלין האט ער געזעהן וויא ווייט א מענטש קען גרייכין און ער האט געזאגט בזה"ל: ווער עס האט גיקענט דעם רבי'נ ר' איציקיל האט געזעהן צו וואס א בשר ודם קען קימען און דער וואס האט גיקענט דעם הייליגען מגיד פון קאזניץ דער האט גיזעהן וויא איוד האט ליב דעם אייבערשטין ער איז געווען זייער אשלאפער מענטש און עס איז גיקימען צום דאוונען איז ער געווען שטארק וויא אלייב דארך דעם גרויסן ליבשאפט צו השי"ת פלעגט ער זאגן א פויליש ווערטיל צו השי"ת מיט דיזין לשון מאי קאחאניק (מיינ גילביטער) און בשעת דער בעלזער רב פלעגט דאס צו דערציילען איז ער גיווארין מיט ליבשאפט צו השי"ת אינ זיין פנים האט געברענגט וויא אפייער נאך האט דער בעלזער רב געזאגט אז דאס ענין פון טאפען מיט די הענד צו אשלאפען אויף זיין גאנצין גוף און ער זאל געהיילט ווערין דאס ענין האט ער מקבל געווען

פון דעם קאזניצער מגיד זכותו יגן עלינו ועכ"י אמן :

יח) אונדזער צייט ווען ר' שלום מבעלזא איז גיוועזן בייא דעם מגיד פון קאזניץ איז גיווען פרייטיג פאר שחרית אונדזער מגיד האט דאמאלס גיוואלט גיין דאווינן האט אים דער בעלזער רב גיזאגט אז ער האט אצעטיל פון עטליכע היימישע מענטשן אויך האט ער עטליכע פדיונים האט דער קאזניצער מגיד צו אים גיזאגט מיט דיזין לשון „געלד“ וועל איך נאך לייענן פארין דאווינן וויא ער האט אנגעהויבען צו ליינן האט ער גירופען דעם בעלזער רב אונדז האט צו אים גיזאגט לאמיר ליינען ביידע האט דער בעלזער רב דער נאך גיזאגט דענצטמאהל האט ער מיך אויס גילערינט קיינן א קוויטיל :

יט) אמאהל איז גיקומין פאר דעם רבי'ן ר"ש מבעלזא אשלאפער האט ער געהייסן שמעון זיין קרענק איז גיווען ער איז שלאף גיווען אויף דער לינג אלע רופאים האבן גיזאגט אז ער האט נישט קיין שום רפואה וויא דער רבי האט גליינט דאס קוויטיל וואס דער שלאפער האט אנידער גלייגט האט ער גיזאגט מיט דיזען לשון דיא הייסט דאך שמעון און ר' שמעון האלט דאך אז דיא לינג איז גילעכירט איז נישט טרפה ביז עס זאל גילעכירט ווערין ביז צו רערליך אונדז דיין ריאה איז נאך נישט גילעכירט ביז ציא דיא רערליך ביסטו נישט טרפה עס איז אזוי גיווען ער איז צוריק גיזינד גיווארין כאחד האדם :

כ) דער בעלזער רב בשעת ער איז גיפארין צום סטרעליסקער רבי'ן אונדזער שטייגער פון דעם סטרעליסקער איז גיווען אז עס איז צו אים גיקומען וועלכיר רבי ער זאל אים מסמיך זיין פאר רב האט ער אים מכבד גיווען צו טרונקען משקה און האט

געהאט א בעזינדערין כוס אויך דעם און ווען דער בעלזער רב איז גיקומין האט ער אויך גיזאגט צום משמש אז ער זאל ברענגין דעם גרויסן כוס האט דער בעלזער רב גיזאגט איך האב מתפלל גיווען און וויא ער האט אנגעהויבן אריין צו גיסן דיא משקה און דעם כוס אריין איז דער כוס צו שפאלטן גיווארין האט ער געהייסן דעם משמש ברענגין א אנדערין כוס האט דער בעלזער רב גיזאגט האב איך ווייטער מתפלל גיווען איז דער כוס ווידער צו שפאלטן גיווארין וויא דער סטרעליסקער האט דאס גיזעהן האט ער גיזאגט מיט דיזין קשון איז דאך פון דאנין גידרינגין אז ער איז גערעכט

כא) דער רבי ר"ש מבעלזא און זיין יוגנד פלעגט ער צו פאהרין צום רבי'ן פון לובלין ער האט נישט געהאט און דער היים קיין שום עסק פונ ווא זיך מפרנס צו זיין און קיין רב האט ער פריער בשום אופן נישט גיוואלט ווערין נאר ער האט זיך גיוואלט מאכין א מסחר ער זאל זיך מפרנס זיין בנקיות און ווייל ער האט געהאט עפיס געלד פון זיין נדן האט ער זיך אבגיקלערט זיך צו נעמין א ליטישען שיתוף וואס ער איז גיט גיניט אינ משא ומתן און זיין זאלינ האנדלין בשותפות כדי ער זאל זיין קייריג וועט ער נישט מבטל זיין פון תורה ותפלה האט ער זיך אבגעקליבען איונגין מאנ וואס ער איז גיווען בקי און משא ומתן און זיין האבינ שותפות גימאכט נאר זיין האבינ נישט גיוואלט אנהייבן צי האנדלין ביז זייער רבי וועט דער צו מסכים זיין און וועט זיין בענטשין עס איז אזוי גיווען זיין זענין גיפארינ ביידע קיין לובלין זענין זיין אריין גיגאנגין איינציג ווייס פרעגין דעם רבי'ן וויא דער רבי ר' שלום

איז אריין גיגאנגיג האט אים דער רבי מסכים גיווען ער זאל שותפות מאכין מיט זיין חבר און אז זיין חבר איז אריין גיגאנגיג און האט גיפרעגט האט אים דער רבי גיזאגט אז ער זאל נישט שותפות מאכין מיט דעם רבין ר"ש דער נאך אז זיין האבין איינער דעם צווייטן דער ציילט דעם רבין תשובה איז עס בייא זיין גיווען אזוי וויא א פערמאכט רעטיניש און זיין האבין נישט גיוויסט וואס צו טוהן זענען זיין גיזעסין און לובלין עטליכע וואכין וויא זיין האבין גיוואלט אהיים פאהרין זענען זיין נאך אמאהל גיגאנגיג צום רבין איינער נישט פארין צווייטן האט ער זיין ווידער אזוי גיענטפערט דעם האט האט ער גיזאגט ער זאל נישט שותפות מאכין און ר"ש האט ער גיזאגט אז עס איז גיט ער זאל שותפות מאכין מיט זיין שותף זענען זיין גיווען פאר אירט און האבין נישט גיוויסט וואס ציא טוהן און דאמאלס איז גיקומען קיין לובלין דער יוד הקדוש פון פרשוסחא זי"ע זענען זיין ביידע געגאנגען געבינ שלום אינ האבען עס דערציילט דיא גאנצע גישיכטע האט זיין דער יוד הקדוש געהייסן האנדלין בשותפות האטש דער שותף האט געקלערט דרינגען פון דעסט וועגען האט ער געהארכט דיא עצה פון דעם יוד הקדוש זענען זיין אהיים געפאהרין פריילעך און האבען אנגהויבען צו האנדלען עס איז נישט אוועק געגאנגען קיין יאהר האבין זיין היזק גיהאט דעם האנדיל און עס איז זיין ביידע נישט גיבליבין קיין פרוטה זענען זיין געפאהרען קיין לובלין און האבען געווארט ביז דער יוד הקדוש איז געקומען קיין לובלין האבען זיין עס דערציילט דיא מעשה האט זיין דער יוד הקדוש געזאגט פשט און דעם רבין פון לובלין ווערטער דען דער רבי האט געזעהן ברוח הקודש אז איר וועט היזק האבן אז איהר

וועט האנדלין בשותפות דעריבער האט ער געזאגט צום צווייטען
 ער זאל נישט האנדלען בשותפות און דעם רבין ר"ש האט ער
 געזאגט ער זאל יא האנדלען ווייל דער רבי האט געוויסט אז ר"ש
 וועט הייזק האבן זיין געלד וועט ער מיזן ווערין רב און דאס
 איז א טובה פאר אים און פאר דעם כלל יודין ווייל דאס דור
 דארף אים האבן און כל זמן ער האט נאך געהאט עפס געלד האט
 ער בשום אופן נישט געוואלט ווערין קיין רב און איך האב אבער
 גיזעהן אז דער שותף וועט נישט וועלן האנדלין מיט אים דארך
 דעם רבינס תשובה דעריבער האב איך אים אנגירעדט אז ער זאל
 בעסער הארכין דעם רבינס ערשטע תשובה ווייל לטובת הכלל איז
 אלץ דינג דוחה איז גלייך אז דער שותף זאל הייזק האבן עטליכע
 הינדערט גילדין ווייל דאס דור דארף ר"ש האבן דער נאך איז
 ר"ש אהיים גיפארין און איז גיווארין רב ;

(כב) דער רבי ר' יהושע מבעלזא ז"ל איז אמאהל צוריק גיפאהרין
 מיט זיין ברידער ר' אלעזר פון ריזין נאהנט צו פורים זענען
 זיין געקומען אים אסתר תענית איז אסרעטשמע אריין און אדארף
 צווישן קילאקאווא און זאלקאווא האבן זיין דארט גירוהט בייא נאכט
 צו הערין ליינן דיא מגילה און זיין ברידער ר' אלעזר אזוי האט
 דער רבי דערציילט האט געהאט זייער גרוס עג"נ פארוואס ער האט
 נישט זוכה גיווען דאס יאהר צו הערן די מגלה ליינן פונ אינזער
 פאטער דען יעדער וואס האט אים געהערט דיא מגלה ליינן איז
 ער גיווארין פיל מיט פחד און ציטערניש פאר השי"ת ווען דער
 רבי ר"ש איז און זיין יוגינד געווען בייא דעם רבי פון לובלין
 האט אים דער רבי מכבד גיווען ער זאל ליינן דיא מגילה און
 נאך דעם ליינן האט דער רבי פון לובלין גיזאגט : דיא מעשה האב

איך שוין לאנג געהערט נאר אזוי שיין וויא דער יונגערמאן דערציילט
האב איך נאך נישט געהערט און יעצט האבן זיין געהערט דיא מגילה
ליינן פון אפראסטין מענטש אבער דער רבי ר' יהושע האט אויף
זיך גיזאגט אז ער פרייט זיך זייער אויף דעם וואס ער האט נוכח
גיווען ער זאל מקיים זיין צו הערען דיא מגילה ליינן אהן
אשום פני ווייל אלע יאהר אז ער האט געהערט דיא
מגילה ליינן פון זיין פאטער האט ער נישט אזו מכן
געווען זאל יוצא זיין לשם מצוה ווייל יעדער ווארט וואס
עס איז ארויס גיגאנגן פון זיין פאטערס מויל איז ביא אים
געווען זיסער פון האניק אבער דאס יאהר וואס ער האט געהערט
דיא מגילה ליינן פון א פראסטין מענטש האט ער נאר און זיין
געהאט ער זאל מקיים זיין דיא מצוה אליין נאך דער מגילה האבן
זיין אב גיגעסין און האבן זיך גילייגט אביסעל שלאפען וויא
ר' יהושע איז אנטשלאפן גיווארין איז צו אים גיקימען א אלטער
מאן און האט אים געזאגט אדבר תורה האט זיך ר' יהושע'לי אויף
גיחאפט פון זיין שלאף און האט געזאגט צו זיין ברידער אז מען
זאל גיין פאהרען זענן זיין גיפאהרין און דער פריא האבן זיין
געהערט די מגילה ליינן און דער שטאט מאסט דער נאך זענן
זיין געפארען קיין בעלז וויא זיין זענען גיקימין קיין בעלז האבן
זיין געהרט אז זייער פאטער גייט צום טיש צו סעודת פורים
זענן זיין תיכף גיגאנגען צו דער סעודה און מיטן דער סעודה
האט דער רבי ר"ש געזאגט דיא דברי תורה וואס זיין זוהן ר'
יהושע'לי האט געהערט פון דעם זקן און וויא ער האט גיקאנטשיט
דיא דברי תורה האט ר' שלום גיקיקט און דעם פנים פון זיין זוהן
ר' יהושע'לי און האט אים גיפרעגט צווא האב איך אלעס גיזאגט

אזוי וויא דיא האסט געהערט פון דעם זקן ? ר' ישעלע פלעגט זאגן אז פיעל מאהל האט ער גיפילט דיא צייט וואס אלי' הנביא איז גיווען ביא זיין פאטער האט ער גיזאגט איז דאס מאהל איז אויך גיווען וואס ער האט גיפיעלט אז אלי' איז דא ביא זיין פאטער:

(כג) דער רבי' ברוך האלבערשטאם פון גארליץ האט דערציילט אז ווען ער איז גיפארין דאס ערשטע מאהל מיט זיין פאטער ר' חיים צאנזער קיין בעלז האט זיין גיטראפין דאס דער בעלזער רב איז גיזעסין בענאנד מיט דער רביצין ביא אטיש און דאס חדר וואס זיין זענין דערינין גיזעסין זענין דיא ווענט גיווען פון ברעטליך און דער רבי ר"ש פלעגט רעדן מיט דעם צאנזער רב מיט דעם לשון „דיא“ און צו ר' ברוך'ן האט ער גיזאגט מיט דעם לשון „איר“ איז דיא זאך גיווען אוינדער ביא ר' ברוך'ן און ער האט פערשטאנן אז ער האט נישט קיין חן ביא דעם רבי'ן וויא זיין זענין ארויס גיגאנגן האט דער צאנזער רב גיפרעגט זיין זוהן וויא אזוי האבין דיר עפס אויס גיזעהן דער רבי מיט דער רביצין ? האט ער אים גיענטפערט אז ער איז אריין גיקומין האבין זיין אים אוס גיזעהן אזוי וויא אדם מיט חוה איידער זיין האבין גיזינדיגט האט זיין פאטער צו אים גיזאגט איך שווער ביא זיין לעבין אז ביא מיר האבין זיין אויך אזוי אויס גיזעהן האט ער אים ווידער גיפרעגט וויא אזוי האט דיר אויס גיזעהן דאס חדר וואס זיין זענין דערינין גיזעסין ? האט ער גיזאגט אזוי וויא דער גן עדן האט אים זיין פאטער גיזאגט מיין זוהן דיא האסט גיט גיזעהן ווייל איך האב אויך אזוי גיזעהן דאמאלס האט אים ר' ברוך גיזאגט טאטי פאר וואס צו דיר האט ער גיזאגט דיא

און צו מיר האט ער גיזאגט איר? האט אים זיין פאטער
 גיענטפערט מיין קינד די האסט א וודאי נישט גיטוהן קיין תשובה
 וויא עס געהער צו זיין דעריבער האט ער צוא דיר גירעט מיט
 א לשון איר האט ר' ברוך דערפין געהאט זייער גרויס צער און
 ער האט גיוויינט אגאנצין טאג און האט תשובה גיטוהן צו השי"ת
 מיטן גאנצין הארץ אויף דער נאכט אז זייא זענין ווידער גיקומין
 צו ר"ש האט ער צו ר' ברוך—לין אויך גיזאגט מיט דעם לשון
 דיא אוי וויא צו זיין פאטער ז"ל

(כד) און דער שטאט מאסט איז גיווען זייער א שטארקער
 מאן עס האט אים יעדיר פיינד געהאט זייער פיינד געהאט ווייל
 ער האט געהאט זייער פיעל שלעכטע מעשים ער פלעגט שטענדיג
 פאהרין צום רבי'ן ר' שלום מבעלזא אמאהל איז דער מענטש שלאף
 גיווארין אויף אזא קרענג וואס ער איז גיווען א מסוכן האט זיך
 דיא גאנצע שטאט גיפרייט און דער מיט האט זיין ווייב גיוויינט
 א בן זכר האט דער מענטש גישריבן אבריק צום רבי'ן אז ער
 איז אים מכבד מיט סנדקאות און דאס איז דאך וויסנלעך אז דער
 רבי ז"ל פלעגט צו פאהרין אויף א ברית מילה אפילו אויף וויפיל
 מייל בפרט דיא שטאט מאסט איז גאהר גיווען ווייט פון בעלז
 צווייא מייל האט זיך דער רבי גרייט גימאכט צו פאהרין קיין
 מאסט איז צי אים אריין גיגאנגין זיין ווייב דיא רעביצין און האט
 צו אים גיזאגט מיין דעה איז אז דיא זאלסט אהין נישט פאהרין
 ווייל עס וועט דעם חודה נאך זיין ארעה זיין זוהן ר' יהושעלי
 האט גיזעהן מיט זיין חכמה אז זיין מיטער דיא צדיקת איז
 גירעכט נאר פון דעסט וועגין ווייל ער האט פארט גיזעהן אז
 זיין פאטער ר"ש וויל פארין האט ער אים נישט גיוואלט פערמיידן

דער פון וויא דער רבי איז אהין גיקומין צו אים און שטיב אריין
האט ער תיכף אנגעהויבן צו ווערין א גוסס און איז גישטארבן
האט מען דעם קינד אנאמין גיגעבן נאך אים וויא דער רבי איז
אהיים גיקימין האט ר' יהושעלי גיזאגט צום פאטער מיין מיטער
האט דאך דיר גיזאגט אז דיא זאלסט אהין נישט פאהרין האט אים
דער רבי גיענטפערט מיין זעהן איך ווייס שוין פון לאנג אז דו
מיטער איז אקליגע נאר אז זיא האט שכל אזוי וויא דער בעש"ט
תלמידים האב איך נישט גיוויסט

(כה) אמאהל איז אשלאפער גיקימין צום רבין איז ער
דאמאלס גישלאפן האט דיא רעביצין אים גיפרעגט וואס זיין
בקשה איז האט ער איר גיזאגט אז עס איז שוין איאהר וואס
זיין פיס טיט אים זייער ווייא האט זיא צו אים גיזאגט אז ער
זאל אויף זיך נעמן אז אלע טאג זאל ער אהן צינדן אלעכטיל
און בית המדרש וועט עהר געהיילט ווערין איז איהר ברכה מקוים
גיווארין און דעם מענטש וויא דער רבי איז דאס גיוואר גיווארין
האט ער זיא גיפרעגט פון וואניט האסטו דאס גיוויסט האט זיא
גיענטפערט דוד המלך האט דאך אזוי גיזאגט נר לרגלי

(כו) בעת דער רבי ר' שלום מקאמינקא האט אשידוך גיטוהן
מיט זיין זעהן ר' יהושע מיט דעם צוויק ר' מרדכי דוד אינגער פון
דאמבראווא נאך דיא תנאים איז דער קאמינקער רבי גיפארין מיט
זיין זעהן קיין בעלז צו שרייבן דיא תנאים ביא דעם רבי'ן האט
דער רבי גידינט דער נאמין פון דער כלה מיט א אנדערין נאמין
האט אים דער קאמינקער רב גיזאגט אז ער האט זיך טועה גיווען
דען זיא הייסט א אנדערין נאמין האט דער בעלזער רב נאך
אמאהל אנגעהויבן צו ליינן דיא תנאים און האט דאס צווייטע

מאהל אויך גיליינט מיט דעם אייגינים נאמין און דאס דריטע
 מאהל איז אויך אזוי גיווען האט זיך דער קאמינקער רבי זייער
 מצער גיווען ווייל ער האט פערשטאנען וויא ווייט דיא זאך גרייכט
 וויא עס איז ניקומין דיא צייט וואס מען האט אבגילייגט דיא
 חתונה איז שוין פון לאנג גיווען אהן גיגרייט אלע צרכי החתונה
 און דער חתן איז שוין ארויף גיגאנגין אויף דער בימה צום ספר
 ביא דעם אויף ריפין דער ווייל איז גיקימון אבריה פון זיין מחותן
 אז דיא כלה איז פליצלינג גישטארבין פערשטייט זיך וויא ווייט
 ר' שלום מקאמינקא האט דערפין געהאט צער איז ער תיכף
 גיפארין מיט זיין זוהן צום רבין אביסיל אויס שלאגין זיין צער
 האט מען אים תיכף גירעט אנדערי שידוכים און מען האט אים גירעט
 מיט ר' שמואל הערש פון דרישקיפאלי דעם בעלזער רבי'ס אשוואגער
 האט ער גיפרעגט דעם רבין אויב ער איז אים דערויף מסכים
 אויף דעם שידוך האט ער אים גיענטפערט אז עס גיפעלט אים
 זייער און אז זיין שוואגער איז א חסיד און אירא שמים האט ער
 גיטוהן דעם שידוך אזוי וויא דער רבי האט אים געהייסן איז
 גיפונען גיווארין אז דיא כלה ר' שמואל הירש'ס טאכטער איז
 גיליינט גיווארין און דיא ערשטע תנאים דיא מעשה איז זייער
 זינדערליך

(כו) דער רב ר' יקיתאל יודא פון סיגוט און ר' שמואל
 דער רב פון גארליץ זענען ביידע אמאהל גיפארין קיין בעלז אויפן
 וועג האבין זייא געהאט גרויסע עכובים דער וואגין איז זייא צו
 בראכין גיווארין און די פערד האבין נישט גיקענט גיין קוים וואס
 זייא האבין דערבעטין אגוי אז ער זאל זייא פירין קיין בעלז נאר
 ער האט זייא נישט צו גיזאגט צוא קימען אויף שבת קיין בעלז

נאר אויף מאנטיג אדער דינסטאג זיין האבען כמעט נאר געהאט
 אויף גיזעסן אויף דעם וואגען זענען אנטשלאפען גיווארען אלאנגע
 צייט פרייטיג פאר נאכט זענען זיין גיקומען קיין בעלז וויא זיין
 זענען אריין גיגאנגען נעמען שלום צום רבי'ן האט דער רבי דעם
 משמש איינגירומט עפיס און דעם אויער נאך שבת וויא זיין
 זענען זיך גיקומען גיזעגינען האט ער דאס צווייטע מאוול גירופן
 דעם משמש און האט אים ווידער אנגירומט און אויער אריין
 און זיין זענען גיפארין זייער וועג מאנטיג וויא דער רב פון
 סיגוט איז אראפ גיגאנגין פון דעם וואגן איז ער אראפ גיפאלין
 אויף דער ערד און ער האט זיך אביסל גיגעבין אבראך און זיין
 פיס האט ער דערפין געהאט זייער פיל צער און גרויסע יסורים
 און דער רופא וואס מען האט צווא אים גירופן האט גיזאגט אז
 ער וועט דארט דארפין זיצן אפאהר טעג דאנערשטיג איז ער
 געהיילט גיווארין האט ער גיזאגט צו זיין ברידער וואס
 וועלן מיר יעצט טוהן פאר שבת ווי אהין וועלן מיר
 פאהרין עס איז בעסער מיר זאלן פאהרין צוריק קיין
 בעלזא און זיין ברידער האט גיוואלט אז ער זאל מיט אים
 פאהרין קיין סקאלא וואס דארטן האט גיוואהנט דער רבי ר'
 שמואל'ס שווער נאר דער רב פון סיגוט האט אים גיבעטן זענען
 זיין גיפארין קיין בעלז קוים וואס זיין זעגן אריין גיקומין צום
 רבי'ן האט זיך דער רבי איינגיבויגן און האט דעם משמש עפיס
 איינגערומט און אויער איז דאס ביין זיין גיווען אוינדער האט
 דער רב פון סיגוט גיפרעגט דעם משמש האט ער גיענטפערט
 אז צום ערשטען מאהל האט אים דער בעלזער רב
 גיזאגט זעה אז דיא מענטשין האבן קפיצת הדרך דאס

צווייטע מאהל ווען זיין האבין זיך אבגיזעגנט האט ער
אים איינגירוימט דיא וועסט זעהן אז דיא צווייא גרויסע
לייט וועלן דא זיין אויף דעם צווייטן שבת און דאס דריטע
מאהל האט ער אים גיזאגט זעה אז מיינע רייד זענען אמת

(כח) דער בעלזער רב פלעגט זאגן אז זיין טשאלנט איז
מסוגל דער פון געהיילט צו ווערן קיין בעלז איז א אמאהל
גיקימין א יונגער מאן אויף שבת איז ער אריין גיגאנגן איך קען
אריין וואס מען האט דארט אויף גיגעבן דאס עסין האט ער
גיפינן א גרויסע שיסיל מיט קאשי און האט זיא אויס גישיט און
זיין זידינע זיפיצע אריין און ער האט גיזיכט א לעפיל האט אים
דיא רביצין גיגעבן א לעפיד א זילבערנים ווייל זיא האט גיזאגט
אז צו א זידינע זיפיצע וועל איך אים געבן א זילבערנעם לעפעל
האט אויס אים יעדערער גילאכט וואס ער האט אויף גיגעסין דיא
גאנצע קאשע האט דער רבי גיזאגט מיט דעם לשון איך ווייס אז
דער יונגער מאן דארף האבען א רפואה און ער האט גיט גיטוהן
(כט) אמאהל איז גיקימען פאר רי שלום מבעלז זי"ע אדרפ-ס

מאן מיט א בקשה אז ער זאל פאר אים בעטען האט אים דער
רבי גיפרעגט וויא ער פירט זיך אויף אים שבת און זיין פעלד
האט ער מודה גיווען פארין רבין אז ער מאכט פון דעם שבת
אינדער וואכין און ער האט זיך מתנצל גיווען פארין רבין אז ער
קען נישט ריען אים שבת וויא דער דין איז פון יעדער מלאכה
און פעלד האט אים דער רבי אנגעהויבן צו שטראפען און האט
אים גיגעבן עצות וויא אזוי ער זאל היטן דעם שבת וויא דער
רבי האט צו אים לאנג גירעט האט אים דער דארפס מאן
גינעטפערט אז ער וועט אים טאקי הארכין נאר דאס בעט ער

אים אז דיא טעג פון שניידן און אריין נעמין פון פעלד זאל אים
 דער רבי מסכים זיין עד זאל נישט שטעהרען פון זיין ארביט
 אפילו אים שבת אויך האט אים דער רבי געזאגט הער אויס וואס
 איך וועל דיר דערציילן א מעשה וואס איז גיווען פערציטינס און
 דערציט ווען דיא פריצים האבין גיוועלטיגט אזוי וויא עס איז
 ידוע אז צי יעדער פריץ פון דיא דערפער איז גיווען א יוד
 אשענקער פון דארף און דער יוד איז גיווען אבעווייליגטער קנעכט
 צו זיין האר אמאהל האט איינער פון דיא פריצים גימאכט אגרויסע
 סעודה וואס ער האט דאמאלס פערדינגן אלע הייף זענען דארט
 גיווען אסך פריצים וויא זיין זענען פרייליך גיווארין האט זיך
 יעדער פריץ אנגעהויבן צו בערימין יעדער איינער מיט זיין יוד וויא
 דער פריץ דער בעל הבית וואס האט גימאכט די סעודה האט געהערט
 זייערע רייד האט ער זיך אויך בערימט אז אזא בעגלייבטער
 קנעכט וויא זיין יוד איז האבין זיך קיינער נישט ווייל עס גיפנט
 זיך נישט אזעלכער וויא ער איז האבען אלע פריצים גיזאגט אז מיט
 דעם וועלן זיינע רייד אויס גיפריווט ווערין אויב ער וועט הייסן
 זיין ארענדאר ער זאל זיך כופר זיין און ער וועט אים הארכין
 וועלען זיין ויסען אז עס איז אזוי האט ער גישיקט ריפין דעם יוד פון
 זיין דארף וויא ער איז פאר אים גיקימען האט ער אויף אים גוזר
 גיווען אז ער זאל זיך כופר זיין האט אים דער יוד גיזאגט איך
 וועל מיך גיין בעראטין און דער היים איז ער אהיים גיגאנגען
 און האט דערציילט זיין ווייב וואס זיין הער האט אויף אים גוזר
 גיווען נאך דעם וויא זי האבין זיך איבער גיקלערט האט זי
 גיזאגט אז ער זאל הארכין דעם פריץ איז דער יוד צוריק גילאפין
 צו זיין פריץ מיט דער הסכמה אז ער וועט זיך כופר זיין האט

צו אים דער פריץ גיזאגט אז עס איז יא אזוי זאלטו וויסן
 אז פון אצינד אהן וועסטו שוין נישט הייסן יעקב נאר איוואן
 און דיין ווייב ... איז ער אהיים גיגאנגין עס איז פערבייא גיגאנגין
 אפאהר חדשים איז גיקימין דער שליח פון דעם פריץ אז איוואן
 זאל צו אים קימין האט ער אים גיזאגט (דער פריץ) זאלסט
 וויסן פון אצינד אהן מעגסטו ווידער קעהרין צו דיין אמונה דיא
 וועסט שוין נישט הייסן איוואן נאר יעקב וויא פריער האט ער
 אים גיענטפערט אז ער וועט יעצט אויך נישט טוהן אהן זיין
 ווייב'ס עצה איז ער אהיים גיגאנגין פרעגין זיין ווייב
 האט אים זיין ווייב גיענטפערט עס איז זייער גיט מיר
 זאלין בלייבן ביא אינזער אמונה נאר עס גייט נעהנטער
 צו פסח און דיא ווייסט דאך אז דיא הכנות פון פסח
 זענן זייער שווער מיט גרויסע ארבעט און עס דארף קאסטן זייער
 פיעל געלד דעריבער איז מיין עצה אז דוא זאלסט נאך בעטן
 דעם פריץ און זאלסט אים זאגן אז מיר זענן זייער צופרידיגן וואס
 מיר וועלין ווידער קערין צו אינזער אמונה נאר דער פריץ זאל
 אינז מסכים זיין צו דערברייטערין דיא צייט וואס מיר זאלין ווערין
 יודין ביז נאך פסח דאמאלס וועלין מיר הערשט צוריק ווערין יודין
 כדי מיר זאלין זיך נישט דארפן בעמיען אנציגרייטן אויף פסח
 און אויס צוגעבן דיא אלע הוצאות דעריבער וועלין מיר נאך זיין
 גוים ביז נאך פסח דער דארפ-ס מאן האט פערשטאנן דאס נמשל
 האט ער אויף זיך גינימין ער זאל ריען אים שבת פין יעדער
 אראביט און פעלד און זאל קיינמאל נישט אקערין און שניידן
 אים שבת:

(ל) דיא מעשה האט ר' שלום מבעלז דערציילט זיינע חסידים

בשעת שלש סעודות מיט גרויס התלהבות ער זאל דער וועקין
 וויינע חסידים צו יראת שמים און וויא ווייט דיא מצוה איז גרויס בשעת
 שלש סעודות און דעם יאהר תרי"ד האט דער צדיק גיעפינט זיין
 מויל מיט חכמה און האט גיזאגט הערט אויס א מעשה
 וואס איז הערשט נישט לאנג גיווען עס איז גיווען נעבין אונזער
 שטאט א מענטש ארשע גמור און ארשע וואס ער איז טאקי
 ארשע אזוי האט דער צדיק עטליכע מאהל גיטאפילט וויינעווערטער
 צו ווייזן אז ער איז גיווען ארשע גמור האט דער רבי אזוי
 גיזאגט ער איז גיווען ארשע באמת וואס ער האט נישט אב
 גילאזט קיין שום עבירה וואס ער האט נישט גיטוהן להכעיס נאר
 איין מצוה מדרבנן דאס איז נטילת ידים צום עסין און איר האט
 ער זיך געהאלטן און האט זיא נישט אבגעלאזט כל זמן ער האט
 גילעבט אמאהל האט ער בעדארפן אים חוה"מ פסח פארין און
 אדארף אריין ווייט פון זיך אזוי וויא פינף מייל האט ער
 איינגישפאנט זיין פערד און האט דערויף גיריטון ער האט זיך
 מיט גינימען אלע הפצים עטליכע מצות האט ער זיך אויך מיט
 גינימען אויף דעם וועג צו ער האט גינימען דיא מצות ציא עסין
 נאר מצה נישט קיין חמץ דאס ווייס איך נישט נאר מצות האט ער
 זיך גינימען אויף דעם וועג וויא ער איז אפגריטן עטליכע מייל
 איז ער שטארק הינגעריג גיווארין און ער האט נישט גיוואלט
 עסין אדער פארזיכין עפיס אים גיוואשן ווייל ער האט
 גיטראכט און גיזאגט אלע עבירות האב איך גיטוהן און
 קיין שום מצוה בין איך נישט מקיים און אויב דיא דאזיגע מצוה
 יט"י האלט זיך און מיר יא און נאך וואס זאל איך זיא אפ לאזן
 און איין רגע איז ער ווייטער גירוטין אמײל וועג האט ער

שוין נישט קיין כח גיהאט צו רייטן דארך זיין הינגער
האט ער זיך אימגעקיקט און אלע זייטען און עס איז נישט
גיווען אקוואל וואסער צו וואשען זיך האט ער זיך דער מאנט
אז און דער זייט גייט א שטעצקע און אווילד ארט אריין
האט ער אהין גיוואלט גיין דער ווייל האט ער זיך גיטראכט
איך ווייס דאך אז עס איז דארט דא גולנים און רויבערס וועלין
זיין דאך מיך הארגיין און זיין הארץ האט און אים גיקלאפט
האט ער גיזאגט וואס איז מיר אנפקא מינה אזוי צוא אזוי דער
טויט שוועבט ארים מיר אויב איך וועל נישט עסין וועל איך דאך
יעצט שטארבין פאר הינגער וועל איך אהין גיין וועל
איך נאך שטארבין דארך דיא גולנים עס איז מיר
בעסער צו פאלן און דיא גולנים'ס הענד אריין און
איך זאל עכ"פ עסין פאר מיינ טויט און אים גיוואשן
זאל איך נישט עסין אפילו מיינ נשמה זאל מיר אויס גיין איז
ער אהין גירושון האט ער דארט גיפונן א ברינע וואסער איז ער
צו גיגאנגין צו דער ברינע און האט זיך גיוואשן און אבגווישט
האט ער גיחאפט אשטיק מצה און מויל אריין צוא ער האט
געמאכט א המוציא צו נישט ווייס אך נישט נאר אהן נטילת
ידים האט ער נישט גיגעסין זענען תיכף גיקומען גולנים און
האבן אים געהרגיט איז גיווארין א גרויסער רעש און הימיל און
עס האט גיגרייכט ביז צום פמליא של מעלה אז אמענטש האט
זיך מפקיר גיווען זיין לעבין פאר א מצוה וואס איז נאר דרבנן
וואס איידער ער איז אהין גיגאנגין האט ער גיוויסט אז ער
שטעלט זיך מיט דעם איין דאס לעבין האטש עס איז בייא אים
גיווען גרינג עובר צו זיין אויף אלע עבירות פונ דעסט וועגין

איז בייא אים אזוי טייער גיווענ איינ מצוה אז ער האט זיך אויף איר מפקיר גיווענ זיינ לעבענ איז ארויס גיגאנגין זיינ פסק ער זאל האבין דאס גן עדן יעצט מורי ורבותי קלערט איבער אז אויף איינ מצוה דרבנן האט ער גירשינת עולם הבא מכל שכן אז א מענטש היט אפ יעדער מצוה פונ דער תורה אזוי וויא איר גיזעץ איז וועט ער בוודאי האבין אגרויסען שכר וואס מען קען גאר נישט בעשרייבען

(לא) דער רבי ר' יצחק פון נעסכיו פלעגט זיך אלע מאהל גריסין מיט דעם בעלזער רב אמאהל איז געהרט גיווארין אז דעם נעסכיו-ער טוען וויא דיא אויגין אונ ער וויל עוסק זיינ אונ רפואות האט דער בעלזער אים בעפוילין דארך איינים וואס איז אהין גיפארין אז ער זאל אים זאגין פון רבינ'ס וועגינ אז ער זאל זיך נישט משתדל זיינ צו היילין זיינע אויגענ אונ דאס איז דאך ידוע אז אויף דער עלטער איז ער גיווענ א סגי נהור אונ אציט ארים האט דער בעלזער רב דערציילט אז איינער פון דיא צדיקים וואס איז גיזעסין צווישין די סנהדרין פון ב"ד של מעלה איז דערהויבין גיווארין אויף אהעכער ארט האט מען בעדארפט אנדערין ער זאל ממלא זיין זיין ארט האט מען גיוואלט אונ הימיל אז דער בעלזער זאל נפטר ווערין אונ זאל זיין אויף דעם צדיק-ס ארט בייא דעם ב"ד ש"מ נאר ווייל איך ווייס אז די וועלט דארף אים האב איך גיפועלט מיט מיין תפלה עס איז בעסער אז דעם געכסיו—ערס רא' זאל קאליע ווערין וועט ער זיינ גלייך וויא גישטארבין כדי ער זאל לעבין אויף דער וועלט

(לב) איינער פון ר' שלום בעלזער ער האט געהייסין ר' מתתיהו פאווליווער האט ער געהאלטין א פיסעסיא אונ דעם דארף

פאוויילי אמאהל האט זיך געמאכט עס איז איינער גיקומין האט
 ער מוסיף גיווען געלד אויף דער פיסעסיא און ער האט גידינגין
 דיא פיסעסיא איז דער ר' מתת'י גיפארין צום רבין און האט זיך
 מתנצל גיווען אז ער איז גיבליבין אהן אעסק האט אים דער רבי
 גיפרעגט אויב מען האט אים פארגיליגט א אנדער גישעפט האט
 ער גיענטפערט אז מען האט אים גירעט ער זאל דינגין דאס דארף
 נייא שטאט בייא דער בראדער גרעניץ נאר דיא פרוצה וויל פאר
 דעם גישעפט מער וויפיל עס איז ווערט האט אים דער רבי
 גיענטפערט דאס דארף געהער דאך צו דער פרוצה פון בראדי און
 איך ווייס אז עס איז אזוי איר שטייגער אז עס קימט צוא איהר
 א קונה און וויל איהר שוין געבין וויפיל זיא וויל וויל זיא נאך
 מעהר וויא פריער קען זיין אז בייא דיר וועט זיא אצינד אוך
 וועלין נאך מיין וויא פריער פון דעסט וועגין איז מיין עצה אז
 דיא זאלסט דינגין דאס עסק האט אים ר' מתת'י גיענטפערט אז
 און אמת'ין קען ער איר בשום אופן נישט געבן אפילו וויא זיא
 וויל אויך בפרט אז זיא וועט וועלין נאך מעהר האט אים דער
 רבי ר"ש גיזאגט ווייז מיר א אמת'ין חשבון וואס פאדליג דיין
 שכל קען דאס גישעפט טראגין איבערין יאהר האט אים ר' מתת'י
 גימאכט אחשבון פון יעדער מין וויא ער איז גיקומין צום חשבון
 פון קארטאפליס האט ער אים אויך גיזאגט פאדליג זיין חשבון
 וויפיל דיא ערד קען אויס ציען נאר דער רבי האט אים דערויף
 גיענטפערט אז ער איז זיך טועה ווייל דער שטייגער פון דיא
 קארטאפליס איז אז זייא זאלין מעהרין הינדערט מאהל וויפיל ער
 האט גיזייעט האט ער זיך פערלאזט אויף דעם רבין'ס רייד און
 איז גיפארין צו דער פרוצה האט זיא בייא אים גיוואלט נאך מעהר

וויא פריער נאר ער האט נישט אבגיקערט פון דעם רבינ'ס רייד
 און ער האט גיגעבן וויפיל זיא האט גיוואלט עס איז אזוי
 גיווען וויא דער בעלזער צדיק האט גוור גיווען דען אזוי וויא
 דער ר' מתת'י האט אנגעהויבן צוא גראבן דיא קארטאפליס
 האט ער גידינגין אסך ארבייטערס און האט זיין און גאנצין
 בעצאהלט מיין וויא אלע שכנים האבן גיצאהלט און זיין ווייל
 זיין האבן נישט גוויסט דיאסבה פון דער זאך האבן זיין גיזאגט
 לאז ער האבן וואס ער האט לאז ער זיין דער ערשטער און וויא
 ער וועט קאנטשין זיין ארבייט וועלין מיר קריגין ארבייטערס פאר
 וויפיל מיר וועלין נאר ער האט זיך אבער גיפארט מיט זיין
 ארבייט ביז ווינטער דאס דער שנייא האט שוין אנגעהויבן צו גיין
 האט ער דארט גימאכט אגרויס עשירות

(לג) עס איז גיווען אמעשה און א דארף נעבן דער שטאט
 הובניב איז גיקימין א מענטש וואס ער האט גידינט ביין דיא
 זעלנער און האט מוסיף גיווען אויף דעם געלד פון דער אורענדיא
 וואס דארט איז גיזעסין א אשה א אלמנה זייער איין ארימע דיא
 אלמנה האט דעם מענטש גירופן צים רב ר' אלי הארשאווסקי
 דער הובניב'ער רב נאר דעם דינער האט זיא נישט גיוואלט
 הארכין ער זאל קימין לדין און דער צייט וואס דער מענטש האט
 גיוואהנט און דעם דארף האט ער זיך אנגעהויבן מקרב צו זיין
 און צו פאהרין צום בעלזער רב צייטן ווייס דאמאלס איז דיא
 אלמנה גיקומין פאר דעם רב פון הובניב און האט אים גיבעטין
 אז ער זאל איר געבן אברייף צום בעלזער רב אז ער זאל הייסן
 דעם שלעכטין בע"ד ער זאל זיך מיט איר לאדין נאר עס איז
 גימערט גיווארין נאך אטרויעריגקייט וויא זיא האט גיזעהן אז עס

הארכט זיא קיינער נישט אפילו נאך דעם וואס זיא איז גיקומין מיט דעם בריף צום בעלזער רב האט זיא פאר אים גיוויינט מיט הייסע טרערין און דער בעלזער רב האט אלס נישט געהייסן דעם נייען ארענדאר ער זאל מיט איר שטיין לדין איז זיא צוריק גיקומין פאר דעם הובניבער רב און זיא האט גאר גיוויינט אויף איר ביטערין גורל דאס דיא עצה האט איר אויך נישט געהאלפן נאך האט זיא גיזאגט אז דער נייער מוכסין ברענגט דעם רבין פיעל מתנות און יעצט האט ער אויך אים גיפירט אמתנה אקויבער אייער דעריבער האט מען אים שוין צו גינימין און ער רעט אים גאר נישט אויף זיינע שלעכטע מעשים דער רב פון הובניב דורך זיין נרויס צדקות זענען זיינע רחמנות דערהיט גיווארין אויף דער יודינע דיא אלמנה האט ער זיך ארויס גיחאפט עטליכע ווערטער און ער האט גיזאגט צו דער אלמנה וואס זאל איך דיר טוהן מיין טאכטער אז דיין בעל דין האט אהין גיפירט איין קויבער אייער פיר דיא אהין צווייא קויבערס אייער וועט מען דך אויך הארכין נאר און א רגע האט דער רב חרטה גיקריגין אויף זיינע רייד וויא אזוי האט ער זיך אינטער גישטעלט צו רעדן אויף אזאי הייליגען מאן און און שטאט איז אויך געהערט גיווארין וואס דער רב האט גיזאגט אויף דעם בעלזער רב דאמאלס האט דער רב שוין נישט געהאט קיין אנדערע עצה נאר ער זאל פארין קיין בעלז איבער בעטן דעם רבין וויא ער איז גיקימין צום רבין און האט אים איבער גיבעטן ער זאל אים מוחל זיין וואס ער האט קייגין אים גירעט נאר דער רבי האט אים אויס גירעט דיא דאגה אז ער זאל גאר נישט קיין מורא האבן דען עס וועט אים ח"ו גאר נישט זיין האט אים דער רבי גיזאגט זאלסט וויסן אז איך גיב

נישט קיין ארט צו דיא זינדיגערס איך בין קיינעם נישט נושא
 פנים נאר איך ווייס אז דער נייער מוכסן איז גירעכט דעריבער
 האב איך גישוויגן דיא מעשה איז אזוי גיווען דעם נייער מוכסן
 א זיידע האט געהאלטן דיא ארענדא און דעם דארף איז גיקומין
 דער אלמנהס שווער און האט אויף גילייגט געיד אויף דער
 ארענדי און ער האט זיא גינימין וואס עס איז פערבייא גיגאנגין
 אלאנגע צייט איז דיא זאך און גאנצין פערגעסן גיווארין ווייל דער
 אלטער ארענדאר דארך זיין ארימקייט האט ער פערלאזט זיין ארט
 און איז אוועק אויף איין אנדער ארט איז ער מיט זיינע קינדער
 צו שפרייט גיווארין אויף דער וועלט דיא טריט פונ דעם מענטש
 זענן דאך אלץ נגזר פון הש"י דאס דער נייער מוכסן דעם אלטין
 מוכסן אייניקיל איז אהער גיקומין האט ער פערמאגט ציא דינגען דיא
 ארענדע זיינע עלטערינס חזקה קימט דאך אים דיא ארענדע מיטין
 דין וויא אזוי איז זשע מעגליך איך זאל דיא ארענדע ביי עס צונמען
 און מען זאל געבין דעם גירובטין צום רויבער און דער האנד
 אריין האט דער רבי אויס גיפירט צום הובנער רב איר מעגט
 מאכין אחקירה ודרישה דערויף אפשר גיפינט זיך נאך היינט וועלכע
 אלטע גוים וואס זייא גידענקין דיא זאך וויא דער רב האט דאס
 געהערט האט ער אנגעהויבן נאך צופארשטין ביז ער האט גיפינן
 זייער א אלטין גוי האט ער דער ציילט אן און זיין יוגנד איז
 דיא זאך אזוי געטוהן גיווארין:

(לד) דער רב ר' ירחמיאל הורוויץ ז"ל פון לבוב האט
 דערציילט אז דער בעלזער רב איז אמאהל גיווען און לבנקי האט
 דיא גאנצע שטאדט גערוישט גרויס און קליין זענן גישטאנן ביא
 זיין טוהר ער זאל זייא בענטשין און דער רב ר"י האט גיקלערט

צו ער זאל יא גיין צו נישט נאר ווייל ער האט געהערט אז דער רבי איז אויך אגדול בתורה האט ער בייא זיך מסכים גיווען ער זאל אים נאר גיין מקבל פנים זיין נישט אזוי וויא דיא אלע וואס שטייען דארט שטענדעג נאר ער זאל זיך מיט אים מפדל זיין בדברי תורה וויא ער איז גיקימין און דעם גאסט הויז אריין פון דעם רבי'ן האט ער קיינים נישט גיטראפן און דעם אויסנוויניגסטין חדר און דיא טורין פון רבי'נס חדר זענען גיווען אבגישלאסן האט ער א ביטל גיווארט האט ער זיך תיכף איבער גיקלערט איך בין דאך נישט אהער גיקימען אזוי וויא אלע חסידים וואס שטייען פאר אים מיט הכנעה איז ער צוגיגאנגן און האט אונגיקלאפט ביא דער טוהר און ווייל עס איז קיינער נישט גיווען און דעם חדר איז דער רבי אליין גיגאנגן און האט גיעפינט דיא טהיר וויא דער ר'י האט אהן גיקיקט דעם רבי'נס פנים איז אויף אים גיפאלן א פחד און זיין לשון איז אבגינימין גיווארין עטליכע רגע און ער האט פערגעסן אלע חידושים וואס ער האט זיך אנגיגרייט צוא רעדן מיט אים נאר ער האט צו גיבויגן זיין אויער צו הערן זיין ברכה באימה וביראה;

לה) אמאהל איז גיקימען א ארימאן וואס איז גיגאנגן צוריסניע קליידער צום רבי'ן קיין בעלז וויא ער האט ארויף געטרעטן אויף דער שוועל פון דער שטיב איז דער רבי תיכף צו גילאפן אינ האט אים זייער שיין אויף גינימען דער נאך האט דער רבי ארויס גינימען פון זיין קעשינע א בייטל פיל מיט רענדליך און האט אים גיגעבן האט דער ארימאן בייא אים נישט גיוואלט נעמען דאס געלד נאר ער פערלאנגט אז דער רבי זאל אים געבן א נדבה גלייך מיט אלע ארימי לייט וואס זיין גייען אויף דיא

דובר שלום לט

טירין האט אים דער רבי גיפרעגט פאר וואס ער וויל בייא אים
נישט נעמין דאס געלד האט דער ארימאן גיענטפערט און גיזאגט
איך וועל דעם רבין ערצילן אלע סבות וואס עס האט זיך מיט
מיר פאסירט פין מיין געבורינהייט אהן ביז היינטיגן טאג איך
בין גיבורין גיווארין בייא ארמע עלטערין און השי"ת האט מיך
גילייטזעליגט מיט פיל קליגשאפט וויא מיינע עלטערין האבין
געזען אז איך בין זייער קדיג האבין זייא מיך גשיקט און אגרויסע
ישיבה אריין איך זאל קענין גיט לערנן איך זאל זיין גיניט אין
ש"ס ופוסקים בין איך דארט גיזעסין און בין גיווארין דער
בעסטער פון אלע תלמידים דעריבער האב איך גיפינין חן בייא
דעם ראש ישיבה און ער האט מיך זייער ליב געהאט ויהי היום
איז גיקימין א גביר און דער ישיבה אריין און האט גיבעטין דעם
ראש ישיבה ער זאל אויס קלויבין פון זיין טאכטער'ס וועגן א בחור
וואס ער קען גיט לערנען האט דער ראש ישיבה מיך אויס
גיקליבען צו זיין דעם גביר'ס חתן האט דער גביר תיכף גימאכט
תנאים און האט מיר גיגעבין אגרויסע מתנה אויך אסך געלד בין
איך גיווען זייער גליקליך ווא עס גיקימין דער זמן חתונה האט
מיר דער מחותן געשיקט פיל געלד אויף אויסקליידן און הוצאות
אויפן וועג וויא איך בין גיקימין און דער שטאט אריין וואס מיין
שווער האט דארט געוואהנט זענין אלע גרעסטע לייט און דיא
חכמים מיר אקייגין גיגאנגען ווייל מיין שווער איז גיווען אפרנס
און אראש הקהל האב איך דארט געדרשינט אגרויסע און אשארפע
דרשה וואס איך האב דארך אר גיפינין חן בייא יעדין און מיין
שם איז גיגאנגין און אלע שטעדט אריט נאך מיין חתונה האט
מיין שווער אנגעהויבן אראפ צו גיין פון זיין פארמעג אלע מאהל

מיין האט מיין שווער און שוויגער זיך עצה געהאלטן וועגן מיר
 וואס וועט זיין דער תכלית פון אינזער איידים און דיא טאכטער
 האט מיין שווער אזוי גיזאגט צוא דער שוויגער דער רב פון
 אינזער שטאט איז א אלטער מאן און דיא יאהרין אויך דיא גאנצע
 שטאט האבין פון אים נישט קיין הנאה וועל איך עם אראפ נידערין
 פון זיין שטוהל און אויף זיין ארט וועל איך זעצן מיין איידים
 וועט ער האטש האבין פרנסה האט ער אזוי גיטוהן און האט אים
 געמאכט פאר רב מיין שוועהר איז אלע מאהל ארימער גיווארין ביז
 ער איז גיווארין א אביון מדוכא און עטליכע יאהר ארים איז דער
 שווער גישטארבין פאר גרויס ענגשאפט און דיא שוויגער איז
 אויך באלד גישטארבין ר"ל בין איך אליין גיבליבען נאקיט איך
 האב נאר אויס גיקיקט אויף דער פענסיע און אויף מיין שווערס
 ארט איז אויף גינימין גיווארין א אנדערער פאר ראש הקהל ער
 איז גיווען פון דעם אלטן רב-ס משפחה האט ער זיך און מיר
 נוקם גווען דעם אלטען רבי'ס נקמה און ער האט מיך גימאכט
 אויס רב בין איך גיווארין מלמד ביא עטליכע בחורים וויא זיין
 האבין נאר ביאמיר גילערינט עטליכע חדשים האבין מיך דיא תלמידים
 פאר מיאוסט און אוועק גיווארפן האב איך גימיזט אים גיין בעטלין
 אויף דיא טירין וויא איך האב גיזעהן מיין שלעכט מזל האב איך
 מיר געמאכט אז איך זאל קיינים נישט זאגן ווער איך בין נאר
 אים צוא גיין וויא אפראסטער ארימאן און איך זאל נאר געמין
 א פרוטה וויא מען גיט אלע ארימע לייט ווייל אז איך וועל געמין
 אגרויסע נדבה וועל איך האבין צרות פון א אנדער ארט אזוי האט
 דער מענטש דערציילט און האט זיך אבגישייד פון דעם רבי'ן
 און איז אוועק גיגאנגן וויא ער איז ארויס גיגאנגן האט דער

רבי גיזאגט אז מען איז נישט קיין בר מזל איז מען טאקי
ניכט קיין בר מזל האט דען מיר ניכט בעדארפט איינפאלן אז
איך זאל אים זאגן נעמט עס וועט אייך זיין צוא הצלחה אדער
האט דען ניכט בעדארפט איינפאללן דעם יוד אז איך גיב אים אבייטיל
געלד בוודאי וועט ער האבן הצלחה.

(ו) ר"צ רימנובער'ס ווייב איז אמאהל גיקומין צום רבין ר'
שלום מבעלזא און וואס זיך מתנצל גיווען אז דער קאפ טיט איר
שטענדיג ווייא האט ער זיא גיפרעגט וואס פאר ארפואה זיא טיט
דער צו האט זיא גיענפערט אז זיא האט קמעות פון א צדיק זיא
וויל נישט זאגן ווער ער איר האט ער איר גיזאגט זיא זאל אוועק
וארפין דיא קמעות וועט זיא ב"ה גיזינד ווערין דער נאך האט
ער גיזאגט איך ווייס נישט נאך וואס מען דארף דיא קמעות דער
אייבערשטער הערט דאך צו דיא תפלה פון דיא צדיקים אהן
אקמיע אויך נאך מיין ווינדער דערציילט מען פון ר"ש אז ער
איז גיווען און וועג איז ער גיקימין אונג א דארף אריין נעכטיגין
וויא ער האט נאר ארויף גיטרעטין אויף דער שוועל איז ער
צוריק ארויס גיגאנגין ווייל ער האט גיזאגט אז ער פילט אונג דיא
קמיעות פון דעם צדיק וואס ר"צ רימנובער'ס ווייב האט נישט
גיזאגט דערציילן ווער ער איז גיפינין זיך דארט

(ז) אונג דער צייט ווען ר' שלום מבעלזא האט אהן געהויבן
צו פירן דאס רבנות איז דער רבי ר' פייבוש גיווען אונג דער
שטאט הובנוב וואס זיא איז צווייא מייל ווייט פון בעלזא אונג דער
רבי ר' פייבוש איז גיווען א אלטער מאן פון דיא תלמידים פון דעם
רבי מלובלין וויא ער האט געהערט אז ר' שלום איז גיווארן רבי
האט ער גיזאגט ציא איינים פון זיינע גרעסטע חסידים אז ער

וויי זיין זאלין פאהרין קיין בעלז צו זעהן ר' שלום ין אינ דעם
 שליער זענן זיין גיפארין קיין בעלז האט זיין ר' שלום מכבד
 גיווען זיין זאלין ביין אים עסין און דער רבי ר"ש איז גיוועסן
 ביין דעם טיש און ר' פייבוש נעבן אים און לעבן ר"פ איז
 גיוועסן זיין חסיד וואס ער איז מיט אים מיט גיפארין וויא זיין
 זענן גיוועסן ביין דעם טיש איז גיקומין דיא רביצין מיט א
 טישטיך און האט גיגרייט צום טיש און זיא האט זיין אדיין צו
 גיטראגן עסין צום טיש וויא דער חסיד פון ר"פ האט דאס גיוועהן
 איז ער זייער ביין גיווארין און עס האט ביין אים נישט גיפינן
 קיין חן דיא התנהגות וואס מען איז זיך נוהג ביין ר' שלומין
 אויך וואס מען האט מבזה גיווען אים און דעם כבוד פון זיין
 רבין מיט דעם וואס דיא רעביצין אליין האט צו גיטראגן דאס
 עסין נישט קיין משמש נאר ווייל ער האט גיוועהן אז דער רבי
 זינער האט גישוויגן דעריבער האט ער אויך גאר נישט גערעט
 נאך דעם עסען איז דער רבי ריש געגאנגן און דעם חדר אריין
 וואס זיין ווייב מיט זיין מיטער זענן דארט גיוועסן האט דיא
 רעביצין צו אים גיזאגט נעם דיר אשטיקל פלייש פון מיין חלק
 וועסטו זעהן וויא גיט עס איז האט ר"ש גינימין דאס פלייש און
 האט גיגעסן וויא דער חסיד פון ר' פייבושין האט דאס גיוועהן
 האט ער זיך שוין נישט גיקענט אויף האלטן נאר ער האט גיזאגט
 צו זיין רבין איר זעהט דאך דיא התנהגות פון דיא נייע מנהגים
 האט צו אים ר' פייבוש גיזאגט שווייג דיא זאלסט גאר נישט
 רעדן ווייל אלע מעשים פון דעם רבין זענן לשם שמים און
 אלע זיינע התנהגות מיט דער רביצין זענן אזוי וויא אדם וחוה
 האבן זיך געפירט איידער זיין האבן געזינדעגט

לח) דער רבי ר' שלום מבעדזא פלעגט און זיין יוגינד
 רי כערען אמאהל איז ער געזעסען און ביהמ"ד און האט געלערנט
 האט ער געזעהן וויא איונגיל רייניקט זיך אויס דיא פייקע און
 האט זיא אהן גיפילט מיט טיטין און איבער דער צייט האט ר'
 שלום אכגעלערנט אדף גמרא וויא ער האט דאס גיזעהן האט ער
 גיזאגט אז דיא כלי קען מיך מבטל זיין פין אדף גמרא זאל זיא
 שוין מיין נישט קימין און מיין מויל אריין פון דאמאלס אהן און
 ווייטער האט ער שוין קינמאל נישט גערייכערט

לט) דער רבי ר' צדוק הכהן בשעת ער איז נאך גיווען איונגער
 מאן און האט גערארפט האבען א היתר פון מאה רבנים און ער
 איז געפארען צוא גרויסע רבנים איז ער דאמאלס געווען און
 בעלז אויך אין ווייל דער דין איז דאך אז אויף אזא ארט וואס
 מען קען נישט אמענטש מעג ער דאך זאגין איך בין אלמדן
 דעריבער איז ר' צדוק גיגאנגין און דעם בית המדרש אריין האט
 ער געזען אז פיל מענטשען זיצען און לערנן יעדער א אנדערער
 ענין איינער לערנט דיא גמרא דער צווייטער א אנדערע האט ער
 זיך אים גיקיקט צו יעדן וואס פאר א ענין ער לערנט דער נאך
 איז ער גיגאנגין עטליכע מאהל איבערין ביהמ"ד אהין און צוריק
 האט ער אנגעהויבן צו זאגין זייער אגליסטיגין פלפול מיט איין
 המשך צו אלע ערטער וואס זיא האבן געלערנט ער האט
 גיוויזן א ווינדער אז דיא אלע ערטער וואס זיא לערנן יעצט
 קעהערען איינס צו אנדערין פאר נאכט וויא דער רבי ר' שלום
 איז גיקומין און ביהמ"ד אריין איז געווען דערשטייגער דאס זיין
 משמש ר' אלימלך האט פאר אים דערציילט יעדער חידוש וואס עס
 איז גישעהן און בהמ"ד און און מיטין ערציילונגען האט ער דאס

אויך דערציילט אז עס איז היינט גיקומין א יונגער מאן פון פוילען ער איז אגרויסער עילוי האט ער גיוויזן א ווינדער און האט מצרף גיווען דיא אלע ענינים וואס מען האט דאמאלס גילערנט און בהמ"ד אויף פערשידענע ערטער אין האט פון דיא אלע ענינים געמאכט איין זיסן פלפול האט ר' שלום צו זיך געהייסן ריפען דעם יונגערמאן און האט אים געהייסען איבער זאגען דעם פלפול וואס ער האט היינט גיזאגט אין ביהמ"ד האט ער גיזאגט דעם פלפול האט ר' שלום צו אים גיזאגט אז ער האט פאר געסין א משנה און מיט דעם האט ער אים צולייגט דעם גאנצן פלפול וויא ר' צדוק האט דאס געהערט איז זיין דעה אביסעל שלאף גיווארין אז ר' שלום האט גיזעהן דאס ר' צדוק איז ביא זיך אבגיפאלען האט אים ר"ש גיטרייסט אז ער זאל ביא זיך נישט אזוי אבפאלדין ווייל דאס איז נישט קיין נייס דען צו דיא גרעסטע לייט טרעפט זיך אויך אטעות

(ה) דער רבי ר' יהושעלע איז צווייא מאל גיווען ביא דעם בעלזער רב דאס ערשטע מאהל האט ער גיטראפן און בעלז ר' שלום קאמינקער וויא ער איז געוועסן ביא דעם טיש האט אים ר"ש קאמינקער מצער גיווען מיט שטעך ווערטער און ר"י האט גישוויגן תיכף נאך שבת איז ר' שלום מקאמינקע שלאף גיווארין מיט אשלאפקייט וואס עס הייסט פאראליש ר"ל איז מען גיגאנגין צום בעלזער רב האט ער גיענטפערט אז ער איז שלאף גיווארין ווייל ער האט מצער גיווען ר' יהושע'דין און עס איז שווער ער זאל געהיילט ווערין פון דעסט וועגין האט אים דער רבי געהייסן ברענגין אים מאנטיג מיט זיין בעט און בהמ"ד אריין און האט אים געהייסן אויף ריפין צום ספר און ער איז דאמאלס

גילעגין און בעט און האט זיך נישט גיקענט רירין פון זיין ארט
איז דער בעלזער רב צוא אים צו גיגאנין און האט צו אים
גיזאגט קאמינקער רב איר האט דאך ליעב דיא תורה גייט און
מאכט א ברכה איבער דער תורה אזוי וויא ער האט אויס גירעט
דיזע ווערטער איז דאס שלאפקייט פון אים און גאנצין אוועק
ניגאננין איז ער אויפגישטאנין פון זיין בעט און האט גימאכט א
ברכה וויא עס געהער צו זיין

(מא) ווען ר' יהושע'לי איז גיווען דאס צווייטע מאהל און
בעלז איז דאמאלס גיווען פרשת ראה האט ר"ש גיזאגט תורה
אויף דעם פסוק „כי גם את בניהם וכו'“ וויא זייא זענין אוועק
גיגאננין פון טיש און גאסט הויז אריין האט איינער פון ר' יהושע
-ליס מענטשין וואס זענין מיט אים מיט גיקומין קיין בעלז גיזאגט
צו זיין רבי'ן ר' יהושע'לי איך וועל געבין משקה אויב איינער
וועט זאגין פשט און דער תורה וואס דער רבי האט יעצט גיזאגט
האט זיין רבי ר"י אים גיענטפערט גייא ברענג וויין וועל איך דיר
זאגין פשט דען זיין גאצע כוונה איז נאר גיווען אז ער אליין
האט אויך גיזעהן אז אזוהן האט געהארגעט זיין פאטער און פון
דעם וועט ארויס קימען א ישועה צו א יוד עס איז אזוי גיווען
נאך שבת איז גיקימען א יוד מיט א בשורה קיין בעלז אז וועגין
דער ספראווע וואס ער האט געהאט מיט אפריץ האבין זייא
גישטעלט צווייא אדוואקאטין אפאטער מיט א זוהן דהיינו דער
פריץ האט אויף זיין ארט גישטעלט דעם פאטער און דער יוד
האט גישטעלט דעם זוהן און פאר עטליכע וואכן איז דער יוד
גיווען און בעלז בייא דעם רבי'ן מיט דער בקשה און דער רבי
האט אים גיבענטשט און דעם היינטיגין שבת בייא דער סעודה

האט דער זוהן דעם יוד'ס אדוואקאט גישאסן זיין פאטער מיט א
ביקס וואס דער פאטער איז גיווען דעם פריץ'ס אדוואקאט דאך
דעם האט דער יוד גיווינן דיא ספראווע צו דעם האט דער רבי
מכוון גיווען מיט זיין תורה זאגין

(מב) אונ דער צייט וואס הרבנית הצדקת מרת מלכה ר'
שלום בעלזערס ווייב איז גישטארבען איז פערבייא גיגאנגין צייטן
האט דער רבי זייער ביטער גיווינט האט אים זיין תלמיד דער
קאמינקער רב גיפרעגט וואס פאר אניים איז היינט פליצלינג
וואס איר האט אייך אזוי דערוועקט האט אים ר"ש גיענטפערט
מיט דיזין לשון איך זאג צו השי"ת רבונו של עולם דיא וויסט
דאך אז ווען איך זאל זיין בכח אויפצישטעלין מיין ווייב פון
דער ערד אונ איך זאל זיא לעבדיג מאכין וואלט פאר מיר גאר
נישט שווער גווען אונ קיין שום טרחא אונ דער וועלט אין קיין
שום ארבעט אונ קיין שום הוצאה אונ וואס עס וואלט נאר מעגליך
גיווען איך זאל טוהן וואלט איך מיך נישט אויף געהאלטן פון
ציא טוהן אויף צישטעלן זיא פון דער ערד צוריק אויף איר
בעשטאנט נאר דיא פניעה איז וואס איך קען נישט אבער פון
מיין צד פעהלט נאר נישט אבער די רבונו של עולם דיא האסט
דיך גערופן א מאן צו דיא יודין „בועליך עושיך" אונ אינז האסטו
גירופין אווייב „אשת נעורים" דיין ווייב ליגט און דער ערד אונ
דיא ביסט דאך בכוח זאלסט זיא אויף שטעלין עס האלט דיך
קיינער נישט אויף אונ עס פערמיידט דיך קיינער נישט נאך
וואס האלטסט דיא דיך אויף פון אויף צו שטעלין זיא ענטפערט
מיר השי"ת ווען איך זאל זיין ציפרידען פון מיין באהעפטניג דיא
כנסת ישראל אזוי וויא דיא ביסט גיווען ציפרידן מיט דיין ווייב

וואלט איך זיא בודאי אויף גישטערט אויף דעם וויין איך אויף
דער תשובה וואס השי"ת ענטפערט מיר

(מג) דאס איז דאך באוויסט אז צים בעלזער רב פלעגין
קימין גוים אויך זיי זאלין דאך אים געהאלפן ווערין ווייל ער
איז בא זיין אויך געווען מפורסם פאר א בעל מופת א מאהל איז צו
אים גיקימין א פריץ אגוי מיט זיין זוהן אמשוגענער וואס ער איז
גיווען בא עם זייער גיליבט האט אים דער רבי געהייסן פאהרין
קיין לעמבערג און ער זאל נאך פרעגן וו דער גלח
וואס הייסט און און וויא ער וואהנט דאך אים
יועט ער האבין א רפואה איז ער תיכף גיפאהרן קיין לעמבערג
און האט אנגעהובען נאך צו פרעגען אויף דעם נאמען פון דעם
גלח פריער האט קיינער נישט גיוויסט פון דעם נאמען נאר דער
נאך איז ער געוואר געווארן אז אינטער דער שטאט איז פעהאן
א גלח וואס ער הייסט און איז ער געגאנגין צו דעם גלח און
האט דערציילט נאך וואס ער איז געקומן האט זיך דער גלח פער
ווינדערט און צווייען איינמאל פון וואנען קען אים דער בעלזער
רב צווייטנס וויא אזוי וועט ער קענען דאך אים געהאלפן
ווערן נאר וויא דער פריץ איז צו אים געגאנגין צווייא דריי
מאל האט ער אים געהייסן ער זאל מארגין קומן מיט זיין זון
באד פאר טאג וויא דער גלח איז אים גיגאנגן און זיין הוף
אהין צוריק אין און זיין מויל האלט ער אלאנגע פייקע ביז צוא
דער ערד איז דער פריץ אריין גיקומן מיט זיין זוהן איז דער
שייגין צו גידאפין מיט בהלה און אייליניש צום גלח און האט
בייא אים צוא גיחאפט דיא לאנגע פייקע און האט אנגעהובין
צוא שלאגין אים און צוא באדיידיגין עם אהן אאויפפהער דער

פריץ איז גישטאנען און האט זיך פערווינדערט ער האט נישט גיוויסט וואס צו טוהן און דער שייגן האט אלץ גישלאגן דעם גלח ביז דער גאנצער שגעון איז איבער גיקעהרט גיווארין אויף דעם גלח און דער שייגן דעם פריץ'ס זוהן איז גיזינד גיווארן אזו וויא יעדער מענטש איז דער פריץ דערנאך גיפארן קיין בעלז דאנקען דעם רבי'ן האט ער גיפרעגט דעם רבי'ן דערוף האט דער רבי גיענטפערט דעם פריץ אז דער גלח האט געהאט אקייפט ווייב איז זיא גיפייגערט און זיא איז גיווארן א דובק רח"ל ווייל זיא איז גיווען א משומדת האט זיא זיך באהעפט און דעם שייגן האט צו איר דער רבי גיזאגט נאך וואס פייניגסט דיא עס לאז זיא זיך באהעפטן און דעם גלח איז אזו גיווען

(מר) אמאהל איז געקומען צום בעלזער רב א שלאכציץ וואס ער איז גיווען קראנק אוף אלע איברים ר"ל ער איז גילעגען און האט זיך נישט גיקענט רירן מיט קיין שום אבר דעם רבי'ן'ס דרך איז גיווען אז עס פלעגט צוא אים קימען איד וואס ער האט געהאט א מיחוש אוף וועלכען אבר האט ער דארך גיפירט זיין היילגע האנד אוף דעם ארט פון דעם מיחוש איז דער מענטש געהיילט גיווארין נאר אוף אגוי האט ער נישט אנגירירט מיט זיין היילגע האנד האט ער גיזאגט צו זיין משמש ר' אלימלך ער זאל נעמען זיין פארטשיילע און זאל זיא דארך פירען אוף זיין גאנצן גוף און דוא הענט מיט דוא פוס פון דעם שלאפען האט ער אזו געטוהן האט דער שלאפער גיזאגט אז ער פילט דאס עס איז ארויס גיגאנגן פון זיין גאנצען גוף אזו וויא א וינט דארך דוא פיס האט דער רבי צו אים גיזאגט ער זאל זיך פרויוין אוף זעצן האט ער זיך אוף גיזעצט דער נאך האט ער עס

געהייסען פרייווין אראפ גיין פון דעם וואגין און ער
 זאל גיין ארום דעם וואגין האט ער אזו גיטוהן נאך
 האט אים דער רבי גיזאגט אז דיא רעשט רפואה וועט ער
 האבין און דער היים אויף דעם אופן ער זאל אים מבטיח זיין
 ער זאל זיין גיט פון יודינס וועגען האט ער אים אזו צו גיזאגט
 און פיס צען יאהר ארים איז געווען ביא דעם רבין איינער מיט
 א חתן פאר דער חתונה דער רבי זאל זיין בענטשען איז ער גווען
 און בעדז אויף שבת און נאך שבת איז געווען פאר דער חתונה
 און מען האט זייער פיל אהן גיגרייט אבער דער רבי האט אויף
 געהאלטן זייער גיזעגענען ביז דינסטאג ביז דער מענטש מיט דעם
 חתן זענען צום רבין גיקומען מיט א טענה פאר וואס ער האלט
 זיין אויף א רגע איז דאך ביא זיין גירעכענט וויא אטאג ווייל
 זיין בעדארפען זיך פאר גרייטען צוא דער חתונה און דעם שבת
 דארף מען אויף ריפין דעם חתן האט דער רבי גיענטפערט איך
 וויל אייך אויף האלטן אבער איר ווילט נישט פארט אייך לשלום
 האבין זיין אזוי גיטוהן וויא זיין זענען באנאכט גיפארין און
 אגרויסין וואלד איז גיווארין אגרויסער און אשטארקער ווינט ווייל
 עס איז דאמאלס גיווען און דעם חודש שבט און אין דעם וואלד
 איז גיווען א טיפער גריב נאר דארך דער זאוורחע איז דער גריב
 פערדעקט גיווארין זענן זיין אריין גיפארין און דעם גריב אריין
 און זענן גיבליבן שטיין זיין האבין ווייטער נישט גיקענט פאהרין
 ווייל דער שנייא איז גיווען זייער טיף זענן זיין גיוואר גיווארן
 אז דער בעלזער רב איז פריער גירעכט גיווען וואס ער האט זיין
 אויפגעהאלטן פון זייער פאהרין נאר וואס עס איז גיווען איז
 דאך סערפאלין האבין זיין גישריגין צו השי"ת פון דעם גריב

פליצלינג איז צוא זייא גיקימין דער שלאכציץ מימ ויינע קרובים
 און חברים אויף וועגין האט מען זייא ארויס גיצוגין פון דעם
 גריב און ער האט צו זיך גיברענגט און שטיב אריין און
 דערווארימט זייא האט ער זייא דער ציילט אז דער בעלזער רב
 האט אים און גיוועקט ער זאל מקיים זיין דיא לאנגסטיגע צוואג ער
 זאל זיין גיט פון יודינס וועגין חאטשי פריער האט ער אים נישט
 געהארכט נאר יעצט האט ער אים שוין נישט גילאזט שלאפן ער
 האט ביא זיך גיוועהן דעם בעלזער רב דעריבער איז ער גיך
 גיקימין זייא העלפין

(מה) נאך א מעשה און אינגערין און דער שטאט אוהל איז
 גיוועזין א בחור א גרויסער גביר ער איז שוין אלט גיווען דרייסיג
 יאהר אויך איז ער גיווען א דייטש האט ער חשק געהאט צו
 נעמין אגוישין פרקים א טאכטער א יפת תואר איז ער גיקומין
 צום שטאט רב אז ער זאל אים מתיר זיין צו נעמין דיא גויע
 איז ביא דעם רב זייער שווער גווען אים צו געבין פערשטיין
 פאר וואס ער טאר זיא נישט נעמין ווייל דער דייטש האט דאס
 נישט פערשטאנן און ער האט זיך געהאלטן ביא איינס אז וויא
 באלד ער וועט זיא נישט נעמין וועט ער נאך שטארבן האט
 דער רב גיזאגט אז דאס איז זייער א שווערע שאלה דעריבער
 זאל ער פאהרין צום בעלזער רב און זאל אים פרעגין דיא שאלה
 דער דייטש האט נישט פערשטאנן אז דער רב וויל אים פון זיך
 מדחה זיין איז ער גפארין קיין בעלז און האט דעם רבין
 דערציילט דאס גאנצע ענין און אז ער וועט נישט נעמין דיא גויע
 וועט ער נאך שטארבן אויך איז ער שוין גיווען ביא דעם רב
 פון שטאט אוהל און דער רב האט אים אהער גישיקט איז דער

בעדזער רב גיועסין פערקלערט אציט און זיינע הייליגע מחשבות
דער נאך האט ער גיזאגט צום דייטש דער פריץ'ס טאכטער איז
דאך נישט קיין שיינע אדרבה זיא איז זייער מיאוס נאר און דיינ
שטאט אוהל איז דארט דא דעם מלמד'ס טאכטער זיא איז זייער
א יפת תואר אז עס איז נישט דא איר גלייכין האטש זיא האט
נישט קיין געלד דיא ביסט דאך ממילא אגרויסער עושר און זי
איז אמיוחסט און א יפת תואר האט דער בחור גיענפערט און
האט גיזאגט דאס וואס דער רבי זאגט מיר אז דעם פריץ'ס
טאכטער איז מיאוס איז נישט אזוי ווייל איך בין דאך בייא איר
גיווען איידער איך בין אהער גיפארין האט צו אים דער רבי
גיזאגט פאר אהיים וועסטו זעהן דעם אמת און תיכף וויא ער איז
אהיים גיקימין איז ער גיגאנגין צום פריץ'ס טאכטער האט ער
גיוועהן אז זיא איז זייער מיאוס אז ער האט אויף איר נישט
גיסאנט קיין דער נאך איז ער אהיים גיגאנגין און ער האט
גישיקט נאך דעם מלמד מיט זיין טאכטער האט ער גיוועהן אז
זיא איז זייער שיין ווינדערליך האבין זייא אנגעוויבין צו שמיסין
דער בחור האט פערלאנגט אז ער זאל זיך מיט אים משדך זיין
האט אים דער מלמד גיזאגט איך האב דאך אבער נישט קיין
געלד האט אים דער בחור גיענטפערט אז קיין געלד איז
בייא מיר קיין ווערט נישט אדרבה איך וועל נאך געבין געלד
וויפיל מען דארף אויף הוצאות פונ דער חתונה דאמאלס
האט דער מלמד גיזאגט אז זיין טאכטער פערליינגט אז
ער זאל זיך פירין וויא א יוד און אלע פרטים האט
ער אים דערויף מסכים גיווען האבין זייא גימאכט תנאים
און א חתונה כדת משה וישראל נאך דער חתונה האט ער

דערציילט זיין ווייב די גאנצע געשיכטע האט זיא אים גיזאגט אז זייא וואלטין ביידע גידאריפט פאהרין צום רבין קיין בעלז האבין זייא אזוי גיטוהן זייא זענען גיקומין צום רבין און ער האט אים זייער גידאנקט פאר זיין עצה האט אים דער רבי גיזאגט דאנקט אויך דעם רב פון דער שטאט אוהל וואס ער האט מיר גיגעבין א גיט עסק דאס איך האב גימיזט אראפ נעמין דאס שיינקייט מיט דעם גאנצין חן פונ דעם פריץ'ס טאכטער און זאל עס געבין דיין ווייב האט זייא דער רבי גיבענטשט מיט הצלחה ובבנים ובני בנים ובאריכות ימים וכל טוב סלה

(מו) אמאהל איז גיקומין קיין בעלז א מענטש וואס ער האט געהאט צו פערקויפן פיטער מיט מילעך ער איז גיווען א מחנגד און אש עכטער מענטש איז דיא רעביצין צו אים גיקומין קויפן האט ער זיך גימאכט אנגעלעכטער אז דיא רעביצין דארף געבין מעהר עטליכע גראשין ווייל זייא האבין גרינג געלד האט דיא רעביצין דאס דערציילט איר מאן דעם רבין תיכף האט זיך דער מענש נישט גיקאנט רירין נישט מיט דיא הענט און מיט דיא פיס ר"ל איז מען מיט אים גיקומין צום רבי'ן ער זאל דעם רעבינ איבער בעטן האט אים דער רבי געהייסן אויס שמירן מיט פיטער איז ער געהיילט געווארין פונ דאמאלס אהן האט ער זיך מקרב גיווען צוא דיא חסידים און ווען זייא זענען דארך אים דארך גיפארין האבין זייא בייא אים גיגעסינ און גיטרינקין

(מז) ר' שלום מבעלז האט געהאט א עלטערין ברידער ער איז גיוועזיג רב און א שטאדט האט ר' שלומ'ס מיטער פין בעלז גיוואלט אז ר' שלום זאל זיך מיט אים זעהן ווייל ער איז דער עלצטער נאר פריער איז דעם בעלזער רב

שווער גיווען ער זאל דאס מקיים זיין ווייל זיין ברידער איז גיווען א מתנגד נאר ווייל זיין מיטער האט אויף אים גוזר גיווען בכבוד איז ער ציא אים גיפאהרין האט ער מיט אים גירעט אסך און נגלה גמרא דער נאך וויא ער האט מיט אים אנגעהויבן צו רעדן תורה בדרך נסתר האט דער בעלזער רב גיפרעגט זיין ברידער א מאמר און דעם זוהר האט ער אים גיזאגט דער נאך האט דער ברידער גיפרעגט דער בעלזער רב וויא אזוי ער לערינט עפ"י דיא כונות פון דעם זוהר הקדוש אזו וויא דער בעלזער רב האט אנגעהויבן צו זאגן איז זיין ברידער דער רב דערשראקין גיווארין און מען האט אים קוים דער מינטערט האט ר"ש גיזאגט אז ער האט מיט זיין קדושה צו געצויגן ר' שמעון בר יוחאי האט דער בעלזער רב אויס געפירט אז אזוי דארף מען לערנן זוהר

(מח) אמאהל איז גיקומין צום רבי"נ ר' אורי סטערעליסקערס אייניקיל און האט זיך פאר אים מתנצל גיווען אז ער דארף חתונה מאכט זיינע קינדער און ער פערמאגט נישט קיין פרוטה האט אים ר"ש געהייסן פאהרין קיין יאס דארט איז פעהראנדיג איינער מיט דעם נאמינ משה אגרויסער עושר ער וועט אים געבייג אויף הוצאות פון דער חתונה האט ער ווידער גיזאגט אז ער האט מורא צו פהארין איבער דער גרעניץ אן אבילעט און אן געלד האט אים דער רבי גיגעבן א רייניש און האט אים גיזאגט פאר זאלסט נישט קיין מורא האבן אויף דער גרעניץ האט דער גיזעצטער גימיינט אז ער איז פין רומעניא נאר ער האט זיך אהער גיגנבית האט ער אים צוריק גישיקט קיין רומעניא איז ער גיקומין קיין יאס און איז גיגאנגין צום גביר ר' משה וויא ער

האט אים דערזעהן איז אים דער גביר אנקייגן גילאפן מיט גרויס שמחה און האט אים גיגעבן שלום מיט אפריילעך פנים ער האט אים גיגעבן צי עסין און טרינקן עטליכע טאג דערגאך האט ער אים גיזאגט אלעס וואס דיא דארפסט אויף דער חתונה וועל איך דיר געבן האט ער גימאכט אחשבו וויפיל ער בעדארף האט אים ר' משה גיגעבן האט ער גיפרעגט דעם ר' משה מיט וואס ער האט ביי אים אזוי געפינען חן און גיט אים וואס ער דארף האט ער אים גיענטפערט אז ער איז געפאחרין צו זיין זיידן קיין סטרעליסק האט ער אים גיבענטשט מיט קינדער ווייל ער האט דאס געזארגען האט ער געהאט אטאכטער האט זיא חתונה געהאט נאר נאך דער חתונה איז זי שלאף געווארין דאס זיא האט זיך נישט גיקענט ריינעקין ר"ל איז איהר מאן פון איהר אוועק געפאחרין און איהרע ביטערע געשרייען איז נישט גיווען משער צוא זיין ביז מיט אמאהל איז ער פרייטיג צו נאכט געגאנגען פון דאווינן האט ער געהערט און דרויסן דיא געשרייען פון זיין טאכטער וויא ער איז אהיים געקומען האט ער זיך גיזעצט עסין סעודת ליל שבת איז ער אנטשלאפן געווארען און האט גיזעהן און חלום זיין רבי דער סטרעליסקער איז ער צוא אים געלאפן ער זאל אים העלפן האט ער אים גיענטפערט אז ער לעבט שוין נישט נאר זיין תלמיד דער בעלזער רב ער קען אים העלפן האט ער אים געוויזען מיט דעם פינגער אויף דעם בעלזער רבי האט ער גיבעטן אהילף פון דעם בעלזער רב האט אים דער בעלזער רב געזאגט האסט דא ער האט אים גיוויזן מיטן פינגער א אייניקיל פון ר' אורי סטרעליסקער וואס ער דארף חתונה מאכין זיינע זוהן גיב אים וויא פיל ער בעדארף וועסטו געהאלפן ווערין

אזוי האט ער אים מבטיח גיווען און זיין טאכטער האט תיכף געהאט ארפואה דעריבער האט ער תיכף דערקאנט וואכיד'ג ר"א אייניקיל ווען ער איז פאר אים גיקימין ווייל דאס איז דער אייגינער וואס דער בעלזער רב האט אויף אים גיוויזן מיט זיין פינגער איז מיט אים דער גביר גיפאהרין קיין בעלז

(מט) דער בעלזער רב האט פריער גילערינט ביי דעם סקאהלער מגיד דער נאך איז ער גיפארין קיין סטרעליסק עפ"י סבה ווייל ער איז גיווען אינטער וועגינס ביא זיין בעקאנטן איז דער בעה"ב אריין גיקומין און זיין חדר אריין און האט גיזאגט אז ער האט אגרויס עסק וואס ער דארף פארין ציא זיין רבי'נ ר"א מסטרעליסק און ער דארף האבן אמליך ביא דעם רבי'נ ע"כ בעט ער דעם בעלזער רב אז ער זאל מיט אים פארין האט ר"ש גיקלערט וואס איז דא דיא מעשה עס מיז גיוויס זיין אז איך דארף פארין קיין סטרעליסק ווייל פונ וואנין האט דער בעה"ב אזוי שטאלצקייט ער זאל מיר זאגן איך זאל מיט אים פאהרין דעריבער האט ער אים דערויף צו גיזאגט האט זיין בעה"ב איינגישפאנט זיינע פערד און זיין וואגין אינעם עטליכע שעה ארום איז ער ווידער גיקימען און דעם בעלזער רב'ס חדר אריין און האט ציא אים גיזאגט איך האב דאך נישט קיין צייט צו פאהרין לאז דער רב אליין פאהרין און זאל פאר מיר רעדן און ווייל ער האט אים שוין געהאט צו גיזאגט דערויף צו פאהרין מיט אים איז ער יעצט שוין אליין אויך גיפארין וויא ער איז גיקימען קיין סטרעליסק איז דער רב גישטאניג און האט גידאווינט האט דער בעלזער רב גיקלערט אויב דער סטרעליסקער איז זיין רב טאר ער נישט דאווינען אינטער אים;

נאכן דאווינען האט דער סטרעליסקער גיזאגט פאר דעם גאנצן עולם וואס איז דאס עפס מען זאל מיך פאר טרוד-ן ביא מיינ דאווינען מיט קלעריג צוא איך בין זיין רב און אויב ער מעג דאווינען אינטער זיין רבי'ן און קיינער האט נישט גיוויסט אויף וועמינ ער מיינט דיא רייד נאר דעם בעלזער רב דעריבער האט ער אים אויף זיך אויף גינימען פאר א רבי'ן

(ג) דעם בעלזער רב האט גיזאגט האטש ער איז שוין גיווען ביא אסך צדיקים וואס האבן א רוח"ק נאר א אמתין רוח"ק האט ער גיזעהן און סטרעליסק עס איז גיווען אמעשה וואס דער שוחט פונ... האט דערציילט אז ווען ער איז גיווען שוחט און גמאניסטרישן איז ער גיפאריג קיין קאסיב און דארט האט ער גיוויזען זיין חלף צו דעם ממונה פון דעם שוחט ר' הענדיל וואס דער קאסיבער רב האט גיזאגט אז אויף אים שטייט ארמו און שולחן ערוך אז מען הייסט נישט קיין מומחה צו שעכטיג עד שיהי' תרנגול עמהם דהיינו הענדיל וויא ער איז צוריק אהיים גיפאריג האט ער דארט גיטראפן דעם סטרעליסקער רבי'ן און האט אים גיוויזן זיין חלף האט ער גיזעהן אז אויף דער צווייטער זייט איז דאס מעסער אייליק האט דער סטרעליסקער גיזאגט אז דער חלף איז שוין לאנג גיווען ביא ר' הענדיל ז"ל;

(גא) אמאהל האט דער בעלזער רב ר"ש געהערט אגישרייא פון זיינע אייניקלעך האט ער גיזאגט אז ער הערט אקול פון א אסירכא האט מען נאך גיזיכט איז מען גיוואר גיוואריג אז דער שטייגער פון דעם יונגיל איז גיווען ער פלעגט גיין צו אשכנז וואס ער האט פערקויפט פלייש פלעגט ער דארט עסין פלייש מיט א סירכא

(נב) דער רב ר' שבתי ליפשיץ אבד"ק יולניצא האט דער ציילט אז ער האט דאס וויפיל מאהל געהערט פון זיין פאטער אז פאר זיין חתונה איז ער גיגאנגיג מיט עטליכע חברים צו פיס אויף שבעות צו ר' שלומין ז"ל ערב יו"ט זענען זיין גיגאנגיג נעמין שלום איז דער רב דעמאלס גיוועג א סני נהור נאך יו"ט אטרו חג פאר שחרית האט זיך זיין חבר מקדים גיוועג אונ איז זיך גיגאנגיג גיזעגניגן צום רבי' האט ער גיגעבין דאס קוויטיל דער מנהג איז גיוועג אז דער גבאי אלימלך האט גיליינט דיא קוויטליך פאר דעם רבי' און דער רבי האט אויף יעדער זאך גיענטפערט וואס עס איז גישטאנן גישריבן און קוויטיל אבער ווער עס איז גיקומען גיזעגניען נאכן דאווינע האט שוין דער גבאי דאמאלס נישט גיליינט דיא קוויטלעך נאר ער האט גינימיג אלע קוויטלעך און אפאטשיילע אריין און ער האט יעדן גיזאגט אז דער רבי וועט ליינען דיא קוויטליך און ארעכטע צייט ארים און דער רבי ז"ל האט יעדן גיגעבין דיא האנט און האט זיך גיזעגניגט און מיטן טאג איז גיקומיג מייג פאטער גיזעגניג זיך און דער גבאי האט בייא אים גינימיג דאס קוויטיל האט זיך דער רב אנגריפן און האט גיזאגט בייא דעם בחור זאלסטו יא ליינען דאס קוויטיל ווייל זיין חבר וועט זיך מיט אים רייציג אז זיין קוויטיל האב איך יאה גיליינט און עהמס קוויטיל האב איך נישט גיליינט אזוי האט מייג פאטער ערציילט דאס איז זייער א ווינדער ווייל אים יו"ט האט ער דאך זיין נישט גיפרעגט פון וואניג זיי זעניג און פין וואניג האט ער גיוויסט אז ער האט דא א חבר

(נג) דער בעלזער רב ר"ש האט אים דער רבי פון לובלין דערהעכערט פון זיינע תלמידים אמאהל איז ער גיקומיג צום רבי'ג

ר' אברהם יהושע העשיל פון אפטא האט אים דער רבי בייא שלש סעודות מכבד גיווענ מיטן בענצן איז דאס יעדען גיווען א ווינדער ווייל דער אפטער רב האט קיינמאל נישט מכבד גיווענ קיין שום מענטש מיט דעם בענטשין פון שלש סעודות נאר ער פלעגט אליין בענטשין דאמאלס האט דער רבי גיזאגט צו זיין זוהן הרב המפורסם מו"ה ר' יצחק מאיר ז"ל דיא זאלסט וויסן מיינ זוהן אז בייא דער סעודה האב איך גידרשינט זייער א טיפין דרוש און דער תורה און עס איז נישט גיווענ אפילו איינער פון דעם גאנצין עולם וואס האט גיוויסט דאס טיפקייט פון דיא ווערטער האטש זיין זעניג אלע גיווענ גרויסע לומדים נאר דער יונגער מאן האט פערשטאניג דיא חדושים

נד) דער בעלזער רב האט גיזאגט אז דער מענטש וואס איז שלאף אויף דער לינג זאל ער זיך געוואהניג צו טרינקן יאך פון פיס ער איז מבטיח אז דער וואס וועט אזוי טיהן וועט ער קריגיג א געזונטע לינג נאך ארפואה אז איינער היסט זאל ער נעמיג א פיס פון א אקס אדער פון א קאלב און זאל עס גיט אויף קאכין אזוי וויא מען קאכט און טשאלניט און זאל עס טרינקן ווארימע הייט אזוי זאל ער טוהן עטליכע טאג וועט ער געהיילט ווערין בעזה"י :

נה) דער רבי ר"ש מבעלזע האט מפקיד גיווענ אויף דעם וואס ער הענגט אויף דיא טלית ותפילין און אויף דעם וואס ער זאגט די ברכות פון אונדערפרי אהן טלית ותפילין און אויף דעם וואס ער גארטילט זיך צו מיט איין פאטשיילע אויך האט ער מקפיד גיווענ אויף דעם וואס ער צינד אהן בראנפין אויף אטיש און דער וואס ער

וואשט זיך מיט מים אחרונים מיט אלעפל וואס מען עסט
מיט אים ער האט גיזאגט אז דיא אלי זאכט זענין קשה צו דער
פרנסה נאך האט ר"ש מבעלזא גיזאגט אז דער וואס טראגט ארויס
פון שטוב דיא כלי וואס מען וואשט זיך און איר אריין און דער
פריא מיטען וואסער און גוסט עס ארויס איז עס מסוגל צו זיין
א ירא שמים נאך האט ער מקפיד גיווען מען זאל נישט עסן
אזא מאכל וואס עס איז שוין גיווען אין אבית הכסא דער בעלזער
רב פלעגט אויס רופן בייא שלש סעודות און מיטן דיא זמירות
און ער האט גיזאגט יעדער יוד איז מחויב צו זעהן אז זיינע
קינדער נאך אים זאלן קענין זאגן דער באשעפער פון מיינ
פאטער

(נו) דער גאון ר' יעקב אורינשטיין האט זיך זייער ליבגעהאט
מיט דעם בעלזער רב אמאהל איז דער רב ר' ישראל מריון גיווען
און לבוב און ער איז גיווען בייא דעם רב ר"י אורינשטיין האט
זיך גימאכט דאס דער ריוזנער האט עפ"ס מקפיד גיווען אויף דעם
גאון ר"י אורינשטיין'ס זעהן איז ער דערנאך קראנק גיווארן אינ
איז נפטר גיווארן האט ר"ש מבעלזא גיזאגט אז ער זאל דארט
גיווען זיין וואלט ער גיווען דיא זאך נישט דערלאזט

בעווייל מיר שמיסן שוין פין דעם גאון ר' יעקב
אורינשטיין וועלין מיר פון אים דערציילן עטליכע
געשיכטעס זעהר ווינדליכע.

(נז) אין דער שטאט לעמבערג איז גיווען אגזרה מען זאל
צאהלין לעכטפאכט דאס רוב משגיחים אויף דעם זענין גיוועזן
יודין נאהר דער גרעסטער רעוויזאר פון דיא לעכט און לבוב איז
גיווען אקריסט זייער אגרויסער רשע ער פלעגט יודין מיט דעם

זייער מצער זיין ביא דעם גאון רי"א איז גיוועזן א שמש וואס
 ער איז גיווען גיווארפן ער זאל גיין אכטינג געבין אויף דיא
 עירובין צוא זייא זענין נישט קאליע גיווארין דער שמש איז
 גיווען זייער א ערלעכער יוד זיין שטייגער איז גיווען אז אלע
 דאנערשטיג נאך האלביין טאג איז ער גיגאנגן אכטונג געבין אויף
 דיא עירובין פין דער שטאט.

אמאהל אום זימער פאר נאכט דאנערשטיג איז דער שמש
 גיגאנגן אכטונג געבין אויף דיא עירובין איז ער דורך גיגאנגן
 אויף דעם ארט וואס דער רעוויזאהר איז גיזעסין שעפין לופט
 האט ער אים גיזעהן און האט דעם שמש צו גירופען
 האט דער רעוויזאר גיזאגט צום שמש זאג מיר וויפיל דיא
 ווילסט זאלסט מיר פערקויפן דיא מצוה פון תיקון עירובין וואס
 דיא טוסט שטענדיג איך ווייס דאך אז דיא האסט פיר טעכטער
 וואס דיא יונגסטע טאכטער איז אויך אלט מיין פון צוואנציג יאהר
 איך וועל דיר געבין וויפיל דיא דארפסט חתונה צו מאכין צווייא
 פון זייא און פערקויף מיר דיא מצוה דער שמש איז גישטאנן
 און האט גיקלערט וואס צו ענטפערין האט ער אים גיענטפערט
 אז און אוואך ארום וועט ער אים זאגן ענטפער האט אים דער
 רעוויזאהר גיזאגט גידענק גוט צו ענטפערין מיר דיא צווייטע וואך
 און זאלסט פון מיר נישט שפעטן ווייך איך האב נישט גירעד
 קיין לעהרע זאך איך וועל דיר בעצאהלין וויפיל דיא וועסט מיר
 זאגן אז דיא דארפסט חתונה צו מאכין דיינע צווייא קינדער
 בכבוד וויא דער שמש איז צוריק גיקומין צום רב רי"א און האט
 אים גיזאגט דיא גאנצע מעשה און אויך דאס געלד וואס ער וויל
 אים געבין האט אים דער גאון גיענטפערט דיא צווייטע וואך

איידער דיא וועסט אהין גיין וועל איך דיר זאגן וואס דוא זאלסט
 טוהן וויא עס איז גיקומין דאנערשטאג איידער ער איז אהין
 גיגאנגין אכטינג געבין אויף דיא עירובין האט ער גיפרעגט דעם
 רב וואס ער זאל אים ענטפערין האט דער רב צוא אים גיזאגט
 מיט דיזין לשון זאלסט וויסן אז יעדער זאך וואס עס געפינט
 זיך אויף דער וועלט איז נאר זיין גאנץ לעבין פונ דער קדושה
 אויך דיא קליפות איז דער עיקר פון זייער לעבין נאר פון זייער
 לעבין פונ דער שפע פון דער קדושה און אהן דעם וואלטין נישט
 גיקענט האבין קיין קיום און דער רשע ווייל ער האט זייער פיל
 גיזינדיגט האט זיך אויס גילאזט זיין גאנץ חיות דאס ער קען
 שוין נישט ציען פונ דער קדושה נאר דיא קליפה דארך דעם ווייל
 זוא וויל און זיך האבין חיות גליסט זיא צו טוהן וועלכע מצוה
 כדי זיא זאל האבין פון וואנין ציא זייגין און אויב זיא וועט
 נישט האבין פון וואנין וועט זיך איר לעבין אויס לאזין דעריבער
 זיא גיזוארן אז די זאלסט נישט געבין קיין ארט ציא דער קליפה
 זיא זאל האבין פון וואנין צו שעפן א גוטען סימן גיב איך דיר
 דערויף אז אזוי וויא דיא וועסט אים זאגן אז דיא ווילסט נישט
 דעם משא ומתן וועט זיך זיין לעבין ענדיגין און ער וועט שטארבין
 דער שמש האט גיטוהן זיין הארץ ציא דיא רייד וואס דער רבי
 האט צו אים גיזאגט וויא ער איז גיגאנגין צו זיין מלאכה איז
 דער רעוויזאהר גיזעסין און האט גיזוארט אויף תשובה וויא ער
 האט אים דער זעהן האט ער אים גיפרעגט זאג מיר צו
 עס וועט זיין פון דעם מסחר וואס מיר האבען פון
 אים יעני וואך גירעט האט אים דער שמש גיענטפערט
 איך קען די זאך נישט טוהן בשום אופן אפילו דיא זאלסט מיר

געבין פיל געלד מיין האט ער נישט גירעט וויא ער
האט גיקאנשיט זיינע רייד איז דער רעוויזאהר אנידער
גיפאלינ מיט א פלוצליכין טויט ר"ל האט יעדערער גיזעהן דעם נס.
יעצט וועקין מיר צוריק גיין צום ערשטין שמיעס
מהרבי ר' שלום מבעלז זצ"ל.

נח) דער רבי ר' שלום איז גיווען אינ לובלין האט אים
דער רבי גירופין אים תשעה באב אינ האט אים געהייסן ער זאל
תיכף עסין און טרינקן ביא דעם רבי'ן און שטוהב האט ער אזוי
גיטוהן וויא ער איז אהיים גיקומין איז ער שלאף גיווארין אינ
ער איז גיווען אין א סכנה וויא עס איז גיקומין יוה"פ האט ער
גיפרעגט דעם דאקטער פון לעמבערג אויב ער זאל פאסטין האט
ער אים גיענטפערט אויב ער האט מיט צווייא חדשים פריער נישט
גיפאסט מעג ער פאסטין האט ער יעצט פערשטאנן נאך וואס
דער רבי פון לובלין האט אים געהייסן עסין אים תשעה באב
נח) אין מען דערציילט ווען ר' שלום איז גיווען און
לובלין איז ער נאך גיווען א יונגער מאן פלעגט ער ליגן אינטער
דעם טיש פון דעם רביין מלובלין און ווייל עס איז דארט אויך
ענג גיווען איז ער גילעגן אינטער דעם רבי'נס פיס האט דער רבי
דער פילט און האט אים גיפרעגט ווער ער איז דאס האט ער
גיענטפערט זיין נאמין האט דער רבי צו אים גיזאגט אזוי וויא
דיא שטיפסט דיך הינטער מיר אזוי זאל מען זיך שטיפן אינטער
דיין טיש

ס) אינ בעלזא איז גיווען איינער פון דיא חלמירים פון
דעם רבי מלובלין ער האט געהייסן ר' אהרן משיח נאך זיין
פטירה האט דער רבי מלובלין געהייסן אויך נעמין פאר רב ר'

שלום מבעלזא און דעריבער איז דער ר' אהרן משיח פריער נפטר גיווארין פלעגט ר' שלום זאגין אווערטיל און אבות שטייט אהרן רודף שלום אבער יעצט איז פערקעהרט שלום רודף אהרן

סא) דער רבי ר' אורי מסטרעליסק האט גיזאגט פאר זיין פטירה אז זיינע קינדער וועלין נדחה ווערין פאר זיינע תלמידים דהיינו זיין זון ר' שלמה איז נדחה גיווארין פאר ר' יהודה הירש מסטרעטין און זיין איידים ר' יצחק וועט נדחה ווערין פאר זיין תלמיד הצדיק ר"ש מבעלזא נאך דעם וואס דער רב ר' אורי מסטרעליסק איז נפטר גיווארין איז זיין איידים ר' יצחק גיפארין ציט רבי'ן ר' שלום מבעלזא מיט גיבעט אז ער האט א טאכטער חתונה צו מאכין און ער האט איר נישט צו געבין קיין נדן און נישט חתונה מאכין דעריבער האט ער גיבעטין ר' שלום מבעלזא ער זאל אים זיין באהיליפיג ער זאל אים געבין חתונה צו מאכין האט דער בעלזער רב גיענטפערט אין האט גיזאגט פון מיין קעשיני קען איך דיר נישט געבין נאר דאס וועל איך טוהן איך וועל דיר געבין אבריק צו מיינע חסידים פון פיל שטעדט און דיא וועסט אים פארין אויף דיא אלע ערטער וואס מען קען מיך וועסטו קאנין צינאנט נעמין אויף דיא צרכי החתונה בריווח האט ר' יצחק נישט גיוואלט הארכין ציט רבי'נס ר"ש עצה ער זאל זיך דארפן אים שלעפן פון שטאט צו שטאט האט אים ר"ש גיבעטין אז ער זאל האטש פאהרין אויף עטליכע נאהנטע ערטער האט ער נישט גיוואלט האט אים ר"ש גיענטפערט און האט גיזאגט דיא זאלסט פאהרין קיין יאס דארט וועסטי טרעפין איין עושר וואס ער וועט דיר געבין אויף דעם גאנצין צורך פון דער חתונה בהרחבה האט ר' יצחק גיזאגט איך ווייס נישט ווער דער עושר

איז וואס ער וועט מיר געבן ווייל עס איז פארהאנדן אסך נגידים און דער שטאדט יאס זאגט מיר וויא אזוי ער הייסט האט אים דער רב גיזאגט דיא וועסט שוין אליין וויסן ווער ער און איז וועלכער ער איז נאר זאלסט אהין געך פארין האט ר' יצחק געהארכט דעם רבי'ן און איז גיפארין קיין יאס אייעדער ער איז גיקימין צו דער שטאדט יאס האט זיך גיטראפן אמעשה און דער שטאט יאס בייא אגביר וואס ער האט געהאט א איינציגע טאכטער איז זיא פלוצלינג אראפ פון דעם רעכטין שכל און אלע דאקטוירים זענען מיעד גיווארין נאך צו זיכען רפואות פונ אירט וועגן און דער צייט וואס זיא איז קראנק גיווען האט זיך דער גביר גיחלימט דאנערשטיג בייא נאכט אז ער איז אויף יענער וועלט האט ער גיזעהן דעם רבי'ן ר אורי מסטרעליסק מיט זיינע חסידים און ער האט דעם ר' אורי נישט גיקענט האט ער גיפרעגט ווער איז דאס דער מענטש האט מען אים גיזאגט דאס איז דער רבי ר' אורי מסטרעליסק איז ער צו אים צו גיגאנגן און איז אנידער גיפאלין פאר אים צו בעטן אים ער זאל בענטשין זיין טאכטער מיט א רפואה שלמה האט אים ר' אורי גיענטפערט איך בין דאך יעצט שוין אויף יענער וועלט אויף דער וועלט איז פעהאנדן דער צדיק ר' שלום מבעלז ער קען דיר העלפן צו בעטן פאר דיין טאכטער זיא זאל האבן ארפואה שלימה האט דער גביר גיזאגט וויא אזוי קען איך קימין קיין בעלז האבן זייא גיזאגט מיר גייען יעצט הערין מקבל שבת זיין דעריבער האלט דיך אהן אין מיינ גארטיל וועסטו קענען אהין גיין האט ער אזוי גיטומן איז ער גיקומין קיין בעלז האט ער זייער גיוויינט פאר דעם בעדזער רב ער זאל בעטן פאר זיין טאכטער

זיא זאל האבין ארפואה שלמה האט דער בעלזער רב גיזאגט אז
דיא וועסט געבין ר' יצחק'נ ר"אורי סטרעליסקערס איידים אלס
וואס ער דאריף אויף דער חתונה וועט דיין טאכטער האבין
ארפואה שלמה דיא זאלסט גישט מיינין אז דאס איז נאר אהלום
נאר זאלסט וויסין אז דיא זאך איז אמת אין מארגין אי"ה וועט
צי דיר קוממין ר' יצחק מיט אוואגין מיט אווייט פערד זאלסטו
אים געבין אלעס וואס ער דארף וועסטו אים דערקוויקין דער נאך
האט זיך דער נגיד אויף גיחאפט האט ער גיגלייבט דערינין אינ
האט גיווארט ביז אינ דער פריא אין האט געהאפט זיין טאכטער
זאל האבין ארפואה שלמה אינ דעם חלום האט אים גוויזן ר'
שלום דיא צורה פון ר' יצחקלין כדי ער זאל אים מארגין
דערקענין וויא עס איז לעכטיג גיווארין איז ר' יצחק גיקומין
קיין יאס אינ האט זיך אנידער גישטעלט ביא דעם נגיד האט ער
עס דערקענט אז ער איז דער מענטש וואס ער האט אים נעכטין
גיזעהן איז ער אים אקייגין גילאפין אינ האט אים צי זיך אריין
גיברענגט ער האט אים גיגעבין צי עסין אינ צי טרינקין האט
ער גיזאגט איך וועל דיר געבין אלץ וואס דיא דארפט אויף
וער חתונה בהרחבה אויך איז ער מיט אים גיגאנגין אין זיין
גיוועלב אריין אין האט אים גיגעבין ארינטליכע מלבושים פין
זיין טאכטערס וועגין אין פין זייניט וועגין אויך ער איז ביא
אים גיווען שבת איז זיין טאכטער תיכף בעסער גיווארין האבין
זייא זיך דעם שבת זייער גיפרייט האט אים דער גביר גיגעבין
דעם גידן אין אלעס וואס ער האט בעדארפט אויף דער חתונה
בהרחבה נאך שבת האט ר' יצחק גיזאגט צים גביר אז ער
פערלאנגט זייא זאלין ביידע פאהרין קיין בעלזא אין זאל אויך

מיט נעמין זיין טאכטער דער רבי זאל זיא בענטשין אין צו דערקענען דעם רבין ר' שלום האט אים דער גביר געהארקט אין ער האט מיט גינימען זיין טאכטער מיט דעם משרת אין זייא זענין אלע גיפארין קיין בערו אין זייא זענין גיקומען צים רבין וויא דער גביר האט דערוועהן דעם רבין האט ער אים דערקענט אז דאס איז דער אייגינער וואס ער האט אים גיוועהן אויף יענער וועלט איז אויף אים געפאלן אגרויסע שרעק אין ער האט אננעהויבען צי חלישין האט דער רבי עס אויפגישטעלט אין האט גיזאגט צי אים שטעל דיך אויף אויף דיינע פיס איז ער חילק אויפגעשטאנן האט דער גביר דערציילט דעם רבין דיא גאנצע מעשה האט דער רבי גיזאגט איך ווייס שוין פון לאנג אין ער האט זייא גיבענטשט אין צו ר' יצחק'ן האט דער רבי גיזאגט ווייל דיא האסט גיהאט ווינציג אמונה האב איך גמיזט טוהן דיא אלע פארכטיגע זאכין אבער ווען דיא זאלסט גיווען גלייבן וואלסטו געהאלפן גיווארין אייף איין אנדערין אופן זכותיגן עלינו ועכ"י אמן

סב) דער בעלזער רב האט גיזאגט אז דאס וואס דיא וועלט איז זיך נוהג אים פרייטיג צי נאכטס אז דאס קנייטיל פון דעם לעכט בייגט זיך איבער ווערט דאס לעכט קאליע איז מען זיך נוהג אז מען לייגט אנדער קייגין דעם לעכט פון דער שבת דיגער חלה און דעמאלס בייגט זיך דאס לעכט צוריק אויס און דיא וועלט האלט דאס פארא מופת איז דיא זאך א גוישער מנהג

סג) דער רבי ר' מאיר הלוי דער טיקטינער רב האט מען אים גיפרעגט פאר זיין טויט ווער עס זאל זיין אויף זיין ארט רב נאך אים האט ער אויף גישריבן אקשיא אויף דער גמרא און אתירוף צו דער קשיא און ווער עס וועט זוכה זיין צו ציטרעפן

דעם תרוץ דער איז צו זיצן אויף זיין שטול האט מען אים גישיקט דיא קשיא צו אלע גרעסטע לייט און צו זיינע זוהן און פון זיין אלע האט זוכה גיווען דער רב ר' שלום רוקח האט מען אים גישיקט א כתב רבנות האט ר' יוקל דער בראדער רב זיך מקנא גיווען און אים האט ער געהאט בדעה אז ר' שלום וועט פאהרין אויף דעם רבנות דארך דער שטאט בראד זאל ער אים איבער שפארין מיט דינים ווייל ער איז גיווען זייער א גרויסער חריף און ער איז גיווען דער זוהן ר' מאיר טיקטינערס האט ער גיוואלט זיצן אויף זיין פאטערס שטוהל און דיא נאכט פון דעם טאג וואס ר"ש האט גזאלט אהין קימין איז דער רב ר"מ גיקומין צו זיין זוהן ר' יוקל און חלום און האט אים אהנגיזאגט אז ער זאל און ר' שלום'ן נוהג כבוד זיין ווייל ער האט פון הימעל זוכה גיווען דאס רבנות האט ער אזוי גיטוהן

סד) דער בעלזער רב האט ערציילט מיט דעם לשון ווען איך בין א ביסיל גיווארין אמענטש בין איך גיפארין צים רבין ר' יעקב יצחק מלובלין אויף שבת פריטיג צו נאכט האט ער מיר גיגעבין א גלעזיל וויין צו טרינקן און ווייל מיין מנהג איז גיווען איך זאל נישט טרינקן קיין שום משקה וואס שיכרט אהן דעריבער האב איך נישט גיוואלט טרינקן און נישט צו הארכין דעם רבין פאסט דאך אויך נישט דערובער האב איך אזוי גילאזט שטיין דעם בעכער פאר מיר אויפן טיש איז ער אזוי לאנג גישטאנן ביז ער איז צו שפאלטן גיווארין איז דער וויין אויס גיגאסין גיווארין האט ער אהנגיגאסין איין אנדערין כוס וויין און האט אים נעבין מיר אנידער גישטעלט איז ער אזוי גישטאנן וויא פריער ביז ער איז צו שפאלטן גיווארין האט ער

ווידער אהנגיגאסין דאס דריטע מאהל און האט אים אנדער גישטעלט נעבין מיר האט ער מיר גיזאגט טרינק דיא ביסט מיר גיקומין צו ברעכין אלע מיינע געלוצער דיימאלסט האב איך אים גיענטפערט איך טרינק נישט קיין וויין האט ער מיר אויף געהערט צו געבין וויין

סה) דער צדיק ר' שלום מבעלזא איז זיין קול גיווען אזוי וויא דאס קול פון אלייב בפרט בייא דעם ליינין דיא מגילה האט מען געהערט זיין קול ווייט דרייא תחום שבת דען עס איז גיווען אקליין שטעטיל נעבין בעלז פלעגין דיא מענטשין פון דארט יוצא זיין מיט דעם וואס זייא האבין געהערט דעם רביין ליינין דיא מגילה האטש עס איז גיווען ווייט דרייא תחום שבת פון דעסט וועגין איז זיין קול געהרט גיווארין פון אזוי ווייט

סו) קיין בעלז איז אמאהל גיקומין אשדאפער וואס איז שלאף גיווען אויף א ציטערניש האט אים דער רב ז"ל גיזאגט איך קען דיר נישט העלפין וואל דיא גלייבסט נישט און אינז איז מען דיא זאך גיוואהר גיווארין אז דער דאזיגער איז גיווען א ברוחן ער פלעגט מאכין ליצנות צו מארגונס איז אויך גוקומין אזא מענטש האט דער רבי בייא אים צו גינימין דיא קיליעס איז ער גיגאנגין אזוי וויא פריער אהן קיליעס פון דעסט וועגין האט אים דער רבי געהייסן אז ער זאל זיך נאך אביסיל האלטין פאר שלאף דורך א עין הרע ר"ל

סז) דער ריוזינער רבי ז"ל האט גיזאגט דער בעלזער רב איז דער בעל הבית פון דער וועלט דעם בעלזער רב האט מען אביגעבין דיא וועלט ער זאל שאפין און דער בעלזער רב אליין האט גיזאגט איך בין מקובל אז איך ברויך נישט צו האבין קיין

שום הכנעה פאר קיין שום מענטש פון דער וועלט נאר הרב ר. מאטלע טשרנאבלער ווען ער זאל זיין און דיא דרייא מיל פון בעלז וואלט איך צי עם אריבער גיפארין

סח) אין דעם בעלזער פנקס איז פערשיבין גיווארין דיא מעשה פון דעם בעלזער רבי'ס וועגין גיליבט צי מאכין און צי היטען דעם יחוס דארך א מעשה וואס עס איז גישען און אגרויסע שטאט איז גיקומען אגרעפין צי דעם שטאד רב און האט אים גיבעטן אז ער זאל מיט איר אריין גיין און אכעזינדער חדר אריין וייל זיא האט מיט אים צי רעדין א סוד האט דער רב איר גיענטפערט אז עס איז פעהאנדן א איסור יחוד נאר זיא האלט זיך ביא איינס אז עס וועט אים זער פון ארויס קימען א טובה און ווידער זיא איז דאך א אלטע האט דער רב גיטוהן וויא דער דין און אז עס זענין גיווען אויפן דיא טהירין און דעם חדר אריין וואס ער איז מיט איר אריין גיגאנגין האט זיא אים דערציילט אז ער דער רב איז איר זוהן פון דעם גלח און זיא איז איינע פון דיא מאנארשינע פאניס זאקניצע זיא האט אים גיווינען פון דעם גלח און דעמאלס איז גיווען א געזעטץ אז מען האט דיא זאך גיוואר גיווארין האט מען זיא געהרגיט מיט דעם קינד וואס עס איז גיבוירן גיווארין דעריבער האט זיא דאס קינד איבער גיענטפערט צי איוד וואס ער האלט דיא מילך און אדארף נאר עס איז אים זייער שלעכט גיווען ביא דעם דארפסמאן וואס ער האט זיך און אמתין נישט געפירט מיט עם וויא אדערבארמיגער פאטער האט ער פעלאזט זיין פאלשען פאטער'ס הויז און איז אנטלאפן און אשטארט אריין איז ער אריין גיגאנגין און אשטאד אריין איז איז גיגאנגין אין א בית המדרש אריין

האט ער זייער מצליח גיווען איז ער גיווארין ארבעט אין יעצט אויף איר עלטער וויל זיא אים אוועק געבין איר פערמעג בירושה האט דער רב דערקענט דיא אמת'ע רייד נאכדעם וואס זיא האט אים גיגעבין אמת'ע ראיות אז זיא איז זיין מוטער נאר פון דעסט וועגין האט ער גיזאגט אז וועט פריער פאהרין פרעגין א עצה פין דעם בעלזער רב איז ער גיפאהרין קיין בעלז אין האט דערציילט דיא גאנצע מעשה האט דער בעלזער רבי ז"ל גיזאגט אז דיא זאך איז אמת אין ער זאל בייא איר נאר נעמין געלד פאר קליינע זאכן אכער נישט פאר קיין פעלדער איז אזוי גיווען דענאך האט דער רב מיט זיין ווהן וואס ער האט פון לאנג געהאט האבין זייא זיך טובל גיווען לשם גירות דעריבער האט דער בעלזער רב גיווארינט מען זאל געליבט מאכין דעם יחוס צו וויסין פון וואגין מען קומט ארויס

(סט) אמאהל איז ר' שלום מבעלזא גיפארין מיט איין חברותא קיין לובלין האבין זייא דערציילט מעשיות פון דעם בעש"ט ז"ל האט א יונגער מאן דערציילט אז אונ דעם בעש"ט צייטן אונ גיווען א תלמיד חכם אונ דערשטאט קיטוב האט ער זייער גיענגט דעם רבי'ן ר' גרשון קיטובער האטש ער איז גיווען אגרויסער תלמיד חכם אין א בעל צדקה ער האט נאך גיזיכט נאך מצות אבער קייגין ר' גרשון איז ער גיווען זייער שלעכט אמאהל וויא דער בעש"ט איז גיקומין קיין קיטוב האט זיין שוואגער ר' גרשון פאר קלאגט דעם ת"ח וואס ער איז אים זייער מצער וויא דער ת"ח איז אהין גיקומין איז דער בעש"ט אריין גיגאנגין מיט דעם תלמיד חכם אין א בעזינדער חדר אריין אין האט אים גיפרעגט פאר וואס ער טיט אזוי האט ער גיענטפערט אז ער זעהט אונ

זיין שוואגערז ר"ג חסרונים האט אים דער בעש"ט גיזאגט הלואי
 אז עס זאל אזוי זיין אבער דיא ביסט ריין פון אלע
 עבירות האט ער גיענטפערט יא האט דער בעש"ט צו
 אים גיזאגט הלואי עס זאל אזוי זיין וויא דיא זאגסט
 אבער פון דעסט וועגין פון דייך יוגינד ביסטו אויך ריין
 האט ער גיענטפערט יא האט ווידער דער בעש"ט גיזאגט עס
 שטייט דאך אז עס איז נישט פעהאנדין אצדיק וואס זאל טוהן
 גוטס אין זאל נישט זינדיגען איך בין אבער פארט ריין האט ער
 אים גיענטפערט האט דער בעש"ט אים גיזאגט זיך נאר גיט אפשר
 וועסטו גיפניען האט ער גיענטפערט עס גיפניט זיך אונ מיר נישט
 קיין שום זינד האט ווידער דער בעש"ט צי אים גיזאגט אונ דאס
 שלעכץ וואס דיא האסט גיטוהן מיט דער קריסטין דאס האסטו
 פארגעסן עס איז נישט אמת האט ער גיענטפערט האט אים דער
 בעש"ט גיזאגט אז דיא וועסט מיר ענטפערין מיט עזות וועט דא
 באלד זיין די קריסטין האטש זיא איז שוין טויט פיעל יאהרין
 וועט זיא קימין אויף דיר עדות זאגין האט ער גיזאגט מיט זיין
 חוצפה לאו זיא קימין איז היכף גיקימען דיא קריסטין אין האט
 זיך גישטעלט פאר אים אונ האט עדות גיזאגט אונ זיין פנים איז
 ער באלד אנידער גיפאלין אויף דער ערד אונ האט גיבעטין א
 תשובה פון דעם בעש"ט האט זיך דארט א יונגער מאן אנגריפין
 נוא אז איך גלייב נישט דיא מעשה בין איך אויך נישט קיין א
 פיקורוס האט דער בעלזער רב גיזאגט אז עס איז יא אזוי זאג
 איך דיר אז דיא ביסט אויך נישט ריין אונ מיט דעם זעלבין
 האסטו אויך גיזינדיגט האט ער גיזאגט אז עס איז ליגינד
 האט אים ר' שלום גיזאגט אז דיא וועסט אויך שטיין

און דיין עזות און וועסט זאגן אז עס איז ליגנדיג וועט א קייגין
 דיר אויך קימין דיא קריסטין וואס דיא האסט מיט איר גיזנדיגט
 און זיא וועט פאר דיר ערות זאגן האט ער צים רבין גיזאגט
 איך בעט אייך איבער איך האב גירעט פיהל ווערטער אין דער
 רבי זאל מיר מוחל זיין און זאל גאר נישט טוהן

(ע) אמאהל אים שבועות און דער פרי האט זיך דער בעלזער
 רב פערשפעטיגט צי קימין דאוונען און שוהל אריין צים דאוונען
 דיא חשובים האבין דאס גיזעהן האבין זיא זיך פערווינדערט
 האבין זיא גיבעטין זיין מיטער דיא רעביצען זיא זאל גיין אריין
 צים רבין גיוואהר ווערין וואס דאס איז וויא זיא איז אריין
 גיגאנגין ציא אים האט ער גיזאגט מיט גרויס זופיצינג וויא
 גישריגין מייך מוטער וואס האסטו גיטוהן יעצט איז גיווען א עת
 רצון אזוי וויא פאר טויזנדיג יאהר וואס עס איז גיווען אויך אגרויסער
 עת רצון און עס איז גיווען צייט משיח זאל קימין איז דאמאלס
 גיווען און דעם דור אגדול וואס ער איז ראוי גיווען ער זאל זיין
 משיח וויל ער האט נישט געהאט קיין שום עבירה האט דער בעל
 דבר גיבעטין מען זאל אים נאך געבין א צייט צו פריווין אים
 טאמער וועט ער אים נאך קענין שטראכלין מיט וועלכער עבירה
 האט מען און הימיל דערויף מסכים גיווען איז דער בע"ד גיקומין
 אויף דער וועלט און דעם גישטאלט פון א גשה וואס זיא האט
 גיקאנט זייער גיט לערנין ביז איר שם איז געהערט גיווארין פון
 ווייט און אויף דער גאנצער וועלט האט מען געהערט ווינדערליכע
 זאכין פון דיא חדושי תורה וואס זיא איז מחדש איז זיא אים
 גיפארין אויף דער וועלט און זיא איז גיקומין און דער שטאט
 אריין וואס דער גדול האט דארט גיוואהנט זענן צו איר אריין

גינאנגען אלע לימדנים פון שטאד האט זינאפאר זינאנגען זייער
 שטארקע פשעטליך האבין זינא זיך אלע דערויף פער ווינדערט
 און יעדעס מאהל האט זינא גינאנגען ווען דער היגער רב זאל קימין
 און איר סטאנציע אריין דאמאלס וואלט זינא גינאנגען חידושים וואס
 עס האט נאך קיינער נישט געהערט אלע טאג האבין די לימדנים
 דער ציילט פאר דעם רב אירע רייד און דער רב האט צו איר
 נישט גיוואלט גיין ביז און עטליכע טעג ארים איז דער רב
 איבער גירעט גיווארין פון זינע ליב האבער און ער איז גינאנגען
 און איר גאסט הויז אריין האט זינא אים גיוויזן איר
 כוח אין לערנן אין דער רב האט זיך זייער פערווינדערט
 אויף איר כוח און דער תורה האט זינא אים ווידער
 גינאנגען אז עס וועט יעדיר ארויס גיין און דער רב אליין
 וועט נאר בלייבן און איר חדר דאמאלס וועט זינא אים הערשט
 זאגן ווינדערליכע חידושים האבין זינא אזוי גיטוהן איז דער רב
 אביסיל איבער גיבליבן עטליכע רגע מיט איר און דורך דעם האט
 זיך אויס גילאזט דיא גאנצע מראה איז דיא זאך בטל גיווארין און
 זיין ווילן איז נישט אויס געפירט גיווארין און יעצט אויך האט
 דער רב אויס גיפירט איז אויך גיווען אזא עת רצון און מיט דעם
 וואס דיא ביסט אריין גיקימין האסטו קאליע גימאכט דעריבער וועלין
 מיר גיין דאווינן על כל פנים איז ער אריין גינאנגען דאווינן און
 שוהל אריין

עא) הרב ר' יצחק דעם בעלזער רב'ס איידים האט דערציילט
 אז ער איז אמאהל גיוועסין דיא נאכט פון פרייטיג און דעם חדר
 פון זיין שוויגער דיא רעביצען ע"ה וואס זינא איז דאמאלס שלאף
 גיוועזן און ער זאל טוהן וואס מען דארף דער נאך האט ער זיך

גימאכט שלאפיריק האט ער געהרט אז זיין שווער איז אריין גיקימין און
איר חדר אריין האט ער צו איר גיזאגט אז ער פרעגט זיא אעצה
דען עס פאהרט צו אים אויף שבת אאורח מיט א בעדיל מיט
משמשים און ער איז פונ דער סיטרא אחרא ר"ל וואס זאל ער
טוהן צו ער זאל אים מקרב זיין אים שבת ביא זיין טיש צו
נישט האט אים זיין ווייב דיא רביצין גיגעבין אעצה ער זאל אים
מקרב זיין מיט אפרייליך פנים איז אזוי גיווען פרייטאג איז אהן
גיקומין ארבי מיט זיינע משמשים האט אים דער רבי שבת זייער
מקרב גיווען

עה) אין דער שטאט בראד זענין דיא עשירים ומיוחסים
איבער גיקערט גיווארין אויף ארימילייט און דיא משרתים מיט
דיא דינסטען זענען גיווארין עשירים זענען זייא גיפארן קיין בעלזא
האט זייא ר'ש גיענטפערט דאס איז ווייל זייא האבין שווער
געארביט מיט זייערע משרתים דעריבער איז דאס ענין פארקהערט
גיווארען

עו) עס איז גיווען אמענטש וואס און זיין יוגונד האט ער
גיוואהנט אין בעלזא האט ער זיך פונ דארט אויס גיצויגין קיין
רוססיא און ער האט נושא חן גיווען ביא א שר וואס איז דארט
גיווען האט ער ביא אים גינימען אשענק און אשטיקל פעלד און
האט דארט גילעבט בשלום ויהי היום איז דער פריץ'ס זוהן משוגע
גיווארען האט ער גיפריבט דארך דיקטאריס און כישוף מאכעריס
און עס האט גאר נישט גיפויעלט האט דער יוד גיזאנט צו זיין
סריץ איך וועל בעטיג מיינ הערר ער זאל פאהרין צים רבי'נ וואס
ער איז און מיינ שטאדט בעלזא דאמאלס וועט ער אוועק נעמען
זיין זוהן דעם שגעון ווייל דאס איז ביא אים אקליינער זאך צו

היילדין א קרענק פון א רוח אזוי וויא איך האב אליינ גיזעהן זיין
 גידאנק איז גיווען ער זאל קענען זעהן זיין משפחה און ער זאל
 האבן אימזיסט א קאטש האט דער שר גיזאגט אזוי צו טוהן איז
 ער גיפארין און דער שר מיט זיין זוהן זענין גיגאנגען ביא נאנד
 מיט דעם יוד וויא זיין זענין גיקומין קיין בעלז איז דער יוד
 גיגאנגען פאראויס פאר זיין צום רבי'ן ר"ש האט ער גיזאגט צום
 רבי'ן אז דאס איז א קידוש השם צו ווייזן אז עס אז דא א
 יודישער בעשעפער האט אים דער רבי גיענטפערט אז ער זאל זיך
 נישט אינטער שטעלין אריין צו ברענגן דעם שר און זיין שטוב
 אריין עס איז גינג וואס ער איז מטריח הש"י פון יודינס וועגן
 איז דער יוד ארויס גיקומין און האט דיזע רייד דערציילט דעם
 שר האט דער שר גיענטפערט עס איז זייער גוט נאר אז מאן
 זונס נפש איז נישט טייער ביא דעם רבי'ן און ער וואלט מיר
 גיקענט העלפן נאהר ווייל איך בין נישט פון זיין גלויבן וועל
 איך אויך אזוי טוהן דיא ווייסט דאך אז דרייא הינדערט יודן
 וואהנן און מיינע דערפער און אין מיינע פעלדער זיין מיט
 זייערע ווייבער און קינדער ווערען גישפייזט דארך מיר בכבוד
 יעצט וועל איך זיין אלע ארויס טרייבן ווייל זיין זענען נישט
 פון מיין גלויבן און דיא וועסט זיין דער ערשטער ביא דיר וועל
 איך אנהייבן דיא וועסט שוין מעהר נישט רייטן אויף קיין אייזל
 גיין נעם דיר דיין ווייב מיט דייןע קינדער דען איך וועל זיין
 תיכף ארויס ווארפן אזוי וויא איך וועל אהיים קימען דיא וועסט
 זיין טרעפן דיר אקייגן גיין אויפן וועג איז דער יוד צוריק
 גיגאנגען צום רבין און האט פאר אים גישריגן און גיזאגט דרייא
 הינדערט משפחות און יעדער ראש פון דער משפחה האט אזיבן

אכט קינדער מיט זייער מיטער דיא אלע זאלן דארפן נעמינ
 זייערע שטעקנס אונ גיין אוף דיא טיהרין בעטין נרבות דארך
 איין גוי וואס דער רבי איז ביז אויף איין גוי האט אים דער
 רבי גיענטפערט אז עס איז יא אזוי איז עס דאך אצרה פון ארבים
 זאלסטו מיינ זוהן אזוי טוהן זאג דיין פריץ אז עס איז אנגיברייט
 ארפואה פון זיין זוהנס וועגען נאר ער זאהל צוריק פאהרין אונ
 אז ער וועט קומין צי דער זיביטער טומאה זאל ער אריין גיין
 צום גלח וועט ער אונ גאנצין געהיילט ווערין זעה איך האב אים
 גיבענטש איז ער ארויס גיגאנגען מיט אפרייד אונ דער שר איז
 אויך גיווען זייער פרייליך ווייל ער האט דערווייל געהערט אז
 וואס דער רבי זאגט מוז מקוים ווערען אונ ער האט געטראכט אז
 זיין זוהן וועט זיכער געהיילט ווערען אונ דעם זיבטען דארף איז
 דער גלח גיווען א גרויסער רשע אונ אלע טאג זענען דיא יודען
 פון דעם דארף געקומען צום רבינ שרייען אויף דעם שלעכץ וואס
 ער טוהט זיין אונ עס איז נאך נישט געקומען זיין סוף יעצט אז
 דער שר מיט דעם יוד זענען גיפארן אונ זענען אריין גיגאנגען צו
 דעם גלח האבין זיין אים דערציילט אז דער יודישער רבי האט
 זיין צו אים גשיקט האט ער אנגהויבן צו שעלטין דיא יודין
 וויא זיין שטייגער איז גיוועזן מיט זייערי רביס מיט זייערע
 תורות אויך האט ער גילעסטערט השי"ת האט ער זיך אזוי לאנג
 גישטאריקט אונ דיא קללות ביז ער איז משונע גיווארין אונ דער רוח
 איזאין אים אריין אונ דער רגע איז דעם שר'ס זוהן גהיילט גיווארן
 פון זיין שגעון איז דער שר ארויס גיגאנגען איידער דער משוגגער
 גלח האט עפס אים גיטאן ווייל ער האט גיזאגט עס פעהלט מיר
 נאך משוגגענע איז ער פון דארט אוועק גיפארין האט ער גיזעהן

אז זיין זוהז איז אונ גאנצין גיזיגד גיווארין זייא האבין בעזאנד גירעט אזוי וויא אפאטער מיט זיין זוהן אינ דער זוהן האט זיך אויך פערזוינדערט אויף דעם וואס עס האט זיך מיט אים פאסירט איז דעם שר עפּיס איינגיפאלין אונ ער האט גיזאגט צום יוד צו בין איך א הונד וואס איך האב הנאה געהאט פון דעם רבין אונ האב אים גאר נישט בעצאהלט קום לאמיר צוריק פאהרין צום רבין וועל איך אים בעצאהלין עטליכע הינדערט רוביל האבין זייא אזוי גיטוהן זענין זייא צוריק גיקומען צים רבין האט דער רבי ר"ש צו אים גיזאגט איך וועל ביא דיר גאר נישט נעמין האט זיך דער שר זייער מצער גיווען האט אים דער יוד גיזאגט איך וועל דיר א עצה געבין קום אונ בית המדרש אריין דארט זיצן בטלנים אונ לערנין טאמער וועלין זייא ביא דיר נעמין וועסטו זיין בערוהט איז ער גיגאנגען אונ האט גירופין דעם גבאי האט ער גיברענגט אחשון וויפיל יושבים עס איז פעהאנדין אונ בית המדרש האט ער יעדין איינים גימאכט שייך מיט מלבושים פון קאז ביז פיס פאר דעם געלד וואס זיי האבין אים גיזאגט איז ער זיך אהיים גיפארין אונ ער האט יודין פול טובות גיטוהן.

עד) עס איז אמאהל גיקומין צום בעדזער רבין פרייטאג אמענטש וואס איז גיוועזין שלאף אויף ביידע פיס נאר ער האט זיך אהנגילעהנט אויף קוליעס דער רבי האט זיך גיפאריט פאהטיג צי מאכין דיא לעכט מיט דיא לייכטער וויא זיין שטייגער איז גיווען האט אים דער רבי גיזאגט וואס ווילסטו? האט ער זיך אנגהויבן מתנצל צו זיין פאר אים אז ער קען נישט שטיין אונ גיין אהן קולעס ווייל ער האט א מיחוש אויף ביידע פיס האט צו אים דער רבי גיזאגט מיט דיזין לשון ביזט אוודאי נישט גישטאנין

ערליך שמונה עשרה האט ער אויף אים אנגעהויבן צו קיין פון קאפ ביז דיא פיס און איז דער צייט וואס דער רבי האט אויף אים גיקיקט האט דער שלאפער גיפילט אז עס איז אים גיקומען כח און אשטארקונג און זיינע פיס ביז ער האט אוועק גיווארפן זיינע קוליעס אויף דער ערד און ער איז גיבליבען שטיינ גיזונד דער נאך האט ער אויף געהויבן די קוליעס און האט זיין צו בראכין אויף זיינע קניא פאר דעם רבינ'ס אויגן איינציג ווייס און האט זיין ארויף גילייגט אויף דעם פייער וואס מען האט דארט גיקאכט דיא שבת-דיגע פיש איז ער ארויס גיגאנגען בשלום פון דעם רבי'ן און מען האט נישט דערקענט אויב דער מענטש האט אמאהל געהונקן ווייל ער איז אינ גאנצן געהיילט גיווארין

ווינדערליכע מעשיות מהרב הגאון ר' יואל סירקיס

בעל ספר "בית חדש" (ב"ח) וועלכער איז אויך

גיוועזן רב אין בעלז

(ע) דער ב"ח איז גיווען און בעלז רב זענען אויף גישטאני א חברה רשעים און האבן אנגעצינדן א מחלוקת האט זיך זייער האנד גישטארקט און זיי האבן אים איבער גיפירט פון דעם רכנות האט דער ב"ח מיט זיין בני בית זיך זייער מצער גיווען ווייל ער איז גיווען אגרויסער ארימאן ויהי היום און ערב שבת וויא ער האט זיך גיוואשען זיין פנים אויף זיין הויף זענען גיפלויגען פייגיל איבקר זיין קאפף און האבן גיפופטשיט וויא דער ב"ח האט דאס געהערט האט ער זיך גיפרייט איז ער אריין גיגאנגען און שטוהב אריין און האט גיזאגט צו זיין ווייב דיא צדיקת אז דיא פייגיל האבן אים א בשורה גיזאגט אז ער איז אויף גינומען

גיווארען פאר רב און קראקא דעריבער גרייט אהן אוף שבת
פון דרייא מענטשינ'ס וועגין וואס זיין זענען פון דארט גישיקט
גיווארין מיט א כתב רבנות און זיין וועלען אהער קוממין אויף
שבת דען אזוי האב איך געהערט פון דיא פייגיל האט זיא אים
גיזאגט איך האב דאך נישט קיין געלד האט ער איר גיענטפערט
גיין און לייא דיר אויף א משכון האט זיא אזוי גיטוהן און עס
איז אזוי גיווען אז פאר נאכט זענען זיין גיקומען דער נאך איז
און בעלז גיווען א גזרה אז דיא בעלי בתים האבון גימוזט ארויס
נעמען דיא ביינער פון דיא טויטע און מען זאל זיין לייגין אויף
א אנדער ארט האבין דיא שטאט זייער פיל ע"נ געהאט דערפין
האט זיין ר' שלום מבעלזא גיזאנט איר זאל נישט זארגען ווייל
איך ווייס זוכער אז דיא ביינער זענען פין דיא מענטשען וואס
זיין האבין גיקריגט מיט דעם ב"ח ז"ל

עו) אמאהל איז דער ב"ח נדחה גיווארין פון זיין רבנות און
אשטאט דארך א מעשה וואס עס האט זיך פאסירט אז מען האט
בעדארפט א לעכט צו לייכטין בייא אגעווינערין האבען דיא בעלי
בתים גיזאגט בוודאי בייא דעם רב וואס ער זיצט און לערינט
נאך האלבע נאכט איז פעהאנדין אפייער און אלעכט ברענט זיך
זענען זיין אהין גיגאנען אנצינדען פון זיין ליכט האבען זיין גיפנין
אז בייא דעם רב דער ב"ח איז גיווען פינסטער איז און דער פריא
גיווארין א גרויסער רעש און ביהמ"ד אז דער רב זיצט נישט און
לערינט תורה וויא עס געהר צו זיין און ער איז נישט אויף פון
נאך האלבע נאכט אהן אזוי וויא עס איז גיווארפן אויף ארב ער
זאל נישט שלאפן פון האלבע נאכט אהן האבין דיא בע"ב גימאכט
איינ אסיפה האט מען גיפסקינט אז מען זאל אים מאכין פאר

אויס רב האט ער זיך מודה גיווען צו דעם פאלשקייט ווייל אונ
אמת איז ער יא אויף גיווען נאר ער האט גילערנט אויסינווייניג
אונ דער פינסטער ווייל ער האט נישט געהאט עטליכע גראשין צו
קופען לעכט דארך זיין גרויס ארומקייט אונ דחקות וואס ער
האט געהאט

עו) דאס איז דאך בעוויסט אז דער ב"ח איז אונ בעלז
גיווען רב זייער מיט גרויס דחקות דער ציילין בעלזער חסידים
אז אום פרייטיג האבין זיינע קריגעריס גיפועלט ביא דעם האר
פון בעלזא אז דער ב"ח זאל פון דארט אנטלויפן צייט פאר אונ
צוואנציג שעה אונ אויב נישט וועט מען אים פון דארט ארויס
טרייבן מיט אייזערני קייטן דאמאלס האבין דיא בעלי בתים
איבער גיענטפערט צו דעם שמש דאס פאפיר ער זאל דאס געבין
דעם ב"ח פאר מנחה מען זאל אום טרויעריג מאכין אבער דער
שמש האט גיווארט ביז מוצש"ק ווייל ער האט אום נישט גיוואלט
מצער זיין א גאנצין שבת דאמאלס איז דער שמש צו אים גיקומין
אונ דיא זאקין מיט דעם בריף אונ ער האט פאר אים זייער
גיוויינט ער זאל אויף אים נישט ביז זיין ווייל ער האט דאס
נישט גיטוהן מיט זיין וילין האט דער ב"ח ביא אים גיוואלט
נעמין דעם פאפיר האט ער עס אים נישט גוואלט געבין אונ דעם
איז אים אהנגיקמען פון דער פאסט א כתב רבנות פון דער
שטאד שילדוב דאמאלס האט אים דער שמש איבער גיענטפערט
דאס פאפיר פון דיא בעלי בתים האט ער זייא גישאלטין אז זייא
זאלין נישט האבין קיין מנוחה אפילו נאך זייער טויט אונ קבר
אונ דעם שמש האט ער גיפרעגט וואס פאר אברכה ער וויל פאר
דעם וואס ער האט אים נישט מצער גיווען פרייטיג אונ שבת

האט ער אים גיענטפערט אז ער האט נישט קיין קינדער זאל ער
 אים בענטשין אז ער זאל האבין אזא זוהן וויא אור זענט האט
 אים דער ב"ח גיענטפערט דיא וועסט אזוי האבין איז אים גבורין
 גיווארין דער זוהן ר' יצחק אב"ד דק"ק בעלזא

ע) אונ דעם יאהר תר"ו איז גיקומין דער שר פון דער
 זאלקאווער גרעניץ קיין בעלז האט ער גיזעהן אז דער אריין קים
 פון שטאט איז זייער בארג אפ אונ עס איז אסכנה האט ער
 גישוקט צו דיא גוישע בע"ב אז זייא זאגין נעמין ערד מען זאל
 דעם טאהל גלייך מאכין איז דארט גיווען א רשע האט ער
 גיזאגט אז דיזע ערד טויג נישט נאר צו נעמין פון דעם בית
 הקברות וואס עס איז אויף אהויכין אונ אשפיצוגין בארג האט
 ער געך געהייסין נעמין פון דעם בארג האבין זייא ארויס
 גיווארפן דיא ביינער פון דיא טוטע אויט זייערע קברים ארויס
 נאר וויא זייא זענן גיקומין נעמין דאס קבר פון דעם גאון ר'
 יצחק דער בעלזער רב איז דער גראכער אנידער גיפאלין אויף
 אקריינק פון א ציטערניש איז אצווייטער גיקומין אויף זיין ארט
 איז אים זיין פנים באד אויס גידרייט גיווארין ארונטער האבין
 זיך אלע ביינער אום גיוואלגערט נאר דער גאון איז גיבליבין
 אונ זיין קבר

ע) בייא דעם רבין ר' שלום מבעלזא איז גיווען א גבאי
 אמשמש מיט זיין נאמען ר' אלימלך ער האט זייער ליב געהאט
 בראנפין פערשטייט זיך אלע חסידים האבין אים גיוואלט פאטערין
 נאר דער רבי ר"ש האט נישט גיוואלט ווייל ער איז אבער גיווען
 זייער א פרומער מאן האבין אים דיא חסידים גיפרעגט דיא ביסט
 דאך עפיס א משמש פאר וואס דערציילסט דיא אינז נישט קיין

גרויסע זאכען פון דיא נשמות וואס זיין קימען צום רבין בייא
נאכט האט ער זיין גיענטפערט אז ער האט נישט גיזעהן נאר פיל
מאהל האט דער רבי ר"ש אשטילין ניגון מיט משונה-דיגע חנועות
און ער הייסט אים ארויס גיין פון זיין חדר טאמער דאמאלס
קימין צו אים דיא נשמות דעריבער וועל איך שוין פון יעצט אהן
פער שטיין וואס צו טוהן א מאהל דאנערשטיג בייא נאכט האט
ער זיך גימאכט שיכור פון וויין און ער האט זיך אנידער גיווארפן
אויף דער קנאפע דאמאלס האט דער רבי ר' שלום אויף אים
גישריגן מלך אבער ער האט זיך גימאכט שלאפנעדיג שנארכין
איז ר"ש גיקומין מיט צוויי לעכט נאחנט צו זיינע אויגן ער זאל
מלך אויף וועקן נאר ער האט נישט גיענטפערט האט ער גיעפינט
זיין טוהער זענען אריין גיקומען און זיין חדר אריין פיל טוויזנדער
שמות איינע נאך דער אנדערער און א אלטע יודינע איז גישטאנן
אקייגען זיין פנים האט ער זיא גיפרעגט ווער זיא איז האט זיא
גיענטפערט איך בין דיא מוטער פון דער שטאט דען דאס רוב שטאט
זענן פון אירע אייניקלעך זיא איז גיוועזן מיט צווייא הינדערט
יאהר צוריק פאר זיין האט זיא צו אים גיזאגט רבי עס איז דאך
אויף אונז שוין פערבייא גיגאנגען אלע ימי הדין און גיהנס און
יעצט זאדין מיר נאך ליגן אויף דעם וועג אונז מען זאל פאהרין אויף
אינוערע ביינער האט צו זיין דער רבי ר"ש גיזאגט דאס איז דאך
דיא קללה פון דעם ב"ח עס איז שווער איר זאל קענן געהיילט
ווערען האט זיא גיענטפערט וואלט ער דאך דאמאלסט תיכף געקערט
צו טוהן נישט יעצט אויך ווייסן מיר נישט ווער דער ב"ח איז
האט ער זיין גיענטפערט דאס איז דאך דער גאון ר' יואל סיקריש
אייער רב האט זיך איינער אנידער גישטעלט און גיזאגט צום

רבי'ן האט איר געהערט דיא חצפות פון ר' יואלישין דאמאלס האט דער רבי גישריגען דרך ארץ פארוואגילטער ער איז דאך גיווען א גדול און זיין דור און מיר האבן אלע מורא פאר זיין הייליגן נאמען דאמאלס האט איינער גיווינקן צום אנדערין און האב גיוויזן אויף ר' שקומין דהיינו מיר האבן אים נישט גיוויסט טייער צו האלטן און דער צייט זענען גיקומין צווייא רוחות צום רבי'ן ר"ש און האבן גינואגט מיר זענען יעצט גיווען פאר דעם ב"ח און ווייל עס איז שוין מקוים גיווארין די קללה האט ער אינז אלע מוחל גיווען מיט דעם גאנצן הארץ האט ער זיין גיפרעגט וואס זאל איך טוהן האבן זיין אים גיענטסערט איר זייט אייך משתדל הינטן און מיר אויבין דיא צווייטע וואך איז ר' שלום גיפאהרין קיין זאלקאווי און ער האט גיבעטן דעם שר ער זאל מבטל זיין די גזרה פאר דעם געלד וואס ער האט גיוואלט געבן אבער ער האט נישט גיוואלט איז פלוצלינג דער שר שלאף גיווארין מיט אקרענק און ער איז גישטארבן מיט א מיתה משונה ד"ל איז גיקומין א אנדערער אויף זיין ארט האט מען אים גיגעבן פיספצען הינדערט רייניש האט ער גיגעבן רשות מען זאל צוריק לייגן דיא ערד אויף איר ארט צו דעם בית הקברות האט איינער דערציילט אז ער אליין מיט דיא שטאט לייט האבן גיטראגן דיא ערד און קליינע כלים

ווינדערליכע מעשיות מהגאון ר' יהושע'לע מבעלזא

(פ) דער רבי ר' יהושע'לע איז גיווען זייער אנרויסער למדן האט ר' יצחק אהרן איטינגא דער למבערגער רב דערציילט אז ר' שלום איז אמאהל גיווען און לעמבערג איז זיין פאטער ר' מרדכי זאב איטינגא גיגאנגן צו ר' שלום'ינ מקבל פנים זיין דעם צווייטן

טאג האט ר' שלום ז"ל גשיקט זיין זוהן ר' יהושע'לע וואס ער
איז נאך גיווען א יונגער מאן צו ר' מרדכי זאב איטינגא אהיים
האט ר' מרדכי זאב פאר אים גיזאגט אפלפל און ר"י האט אים
גאר נישט גיענטפערט האט זיך גידאכט וויא ער פערשטייט גאר
נישט וויא ר' יצחק אהרן האט דאס גיזעהן האט ער גיזאגט און
אוער אריין אז ער זאל אויסהערין צו רעדן מיט אים דברי
תורה ווייל וויא אים דאכט זיך פערשטייט ער גאר נישט האט ער
אים אפ גילאזט וויא ר"י האט זיך פין זיין אבגישייט איז ר'
יצחק אהרן אים גיגאנגין בעלייטין אהיים אויפין וועג האט דער
רבי ר"י איבער גיחזרט דעם גאנצין פלפול וואס ר' מ"ז האט
ער גיזאגט מיט דעם וואס ער האט דאס גיזאגט האט ער
פארגעסן א תוספת און ער האט זיך מיט אים זייער מפלפל
גיווען און דאס אלץ איז גיווען פאמעלך גלייך וויא ער פערשטייט
נישט פון דעם איז דערקענט גיווארין וויא ווייט ער איז בייא
זיך גיווען א עניו

(פא) איינער פון זיינע קרובים איז אמאהל צו אים גיקומין
ער האט געהייסן דוד דער נאך האט ער דעם רבין אבגעטיען
אשפיציל האט דער רבי ר"י גיזאגט און גאנץ חנ"ך שטייט דוד
אן איוד אין אויף איין ארט שטייט מיט א יוד מין האט ער
נישט גיזאגט איז דער מענטש גיווארין אגרויסער שכור ר"ל

(פב) ר' בנימין מונק פין למברג האט דערציילט אז בייא זיי אליין
איז דיא מעשה גישעהן און דער צייט וואס מען האט אים ארויס
גיטריבען פון מדינת רוסיא האט ער גיוואהנט איאהר אין בעלזא איז
אים גיבארין גיווארין א בן זכר איז דער רב גיוועזען א סנדק
און נאך דעם ברית איז גירינען דאס בלוט אהן א אויף הער און

עס האט נישט געהאלפן קיין שום רפואה האבן זיין גישיקט נאך דעם מוהל האט ער גיזאגט אז עס איז אסכנה האט ער געהייסן רופן א דאקטער איז ער גילאפען צום רבין דערציילן אים ער זאל בעטן רחמים פאר דעם קינד איז דער רבי דאמאלס גיזעסן בייא נאנד מיט זיינע קינדער האט ער צו זיין גיזאגט הערט אויס וועל איך אייך דערציילן א מעשה וואס עס איז גישעהן בייא דעם בעש"ט דער בעש"ט האט גהאט איין תלמיד וואס ער איז גיווען א צדיק און א גרויסער חסיד האט ער געהאט צוויי טעכטער חתונה צו מאכין און ער האט גאר נישט געהאט זיין צו געבן קיין נדן און חתונה צו מאכין האט אים זיין ווייב גיזאגט דיא פאהרסט דאך שטענדיג צום בעש"ט פאר וואס זאגסטו אים גאר נישט וועגען אינזערע טעכטער האט ער איר גיזאגט אז ער וועט דאס פאר אים מזכיר זיין נאר וויא ער איז אהין גיקומין האט ער זיך נישט גיוואלט איינשטעלן צו זאגן אים וויא זיין ווייב האט גיזעהן אז זיא הערט גאר נישט פון איר מאן איז זיא אויך אהיג גיפארין וויא דער חסיד האט גיזעהן אז זיין ווייב איז אויך גיקומען האט ער גימזט אריין גיין צום בעל שם טוב און האט אים דערציילט זיין גאנץ הארץ האט אים דער בעש"ט גיזאגט דיא האסט און אמת'ן נישט גוט גיטוהן מיט דעם וואס דיא האסט ביז אהער נישט דערציילט פון דיין שלעכט מזל יעצט וועל איך דיר זאגן אגוטע רפואה אז צו א קינד וואס ער ריגט עס אסך בליט דארך דעם מל זיין זאל מען נעמען א זשאבע און מען זאל זיא און גאנצען פארברענין דערנאך זאל מען ארויף לייגן דאס אש אויף דער מילה וועט דאס כדוש אויף הערין צו רינגען און יעצט גיין דיר אהיים איז דער חסיד אהיים גיפארין

דורך א דארף און דער פריץ פון דעם דארף איז גיווען א יוד
אגרויסער גביר וויא דער פריץ פון דעם דארף האט אים גיזעהן
האט ער אים גיבעטין ער זאל ביא אים איינשטיין און זאל ביא
אים עסין מיטאג פאר דעם עסין האט ער בעדארפט ארויס גיין
זיך אב פארין איז ער ארויס גיגאנגען אויף דער גאס האט דער
יוד גיזעהן אז איינ קינד פון דעם פריץ שטייט און איז משתין
און דאס קינד איז נישט גימלית האט ער גיגעבין אציטער האט
האט ער ביא זיך גיקלערט וויא אזוי קעג איך עסען ביא אזא
מענטש וואס ער איז נישט מל זיינע קינדער וויא ער איז צוריק
גיקומין און שטוב אריין האט אים דער הערר געהייסן גיין וואשין
צום עסין האט ער נישט גיוואלט וויא ער האט אים דערציילט
דעם אמת און האט גיזאגט איך קען ביא אייך נישט עסין ווייל
איר זענט מבטל מצות מילה האט דער הער אנגעהויבן צו וויינין
און האט אים גיזאגט אז ער האט נאך צוויי קינדער אום גמלית
ווייל עס איז אים גיבארין גיווארין שוין פינף קינדער און זיין
זענין גישטארבין מחמת מילה האט אים דער רב גיפסקנט אז ער זאל
שוין דיא רעשט נישט מל זיין האט זיך דער חסיד דערמאנט דיא
רייד פון זיין רבין דער בעש"ט זי"ע און האט אים גיזאגט איך
האב דער צו א רפואה איז ער גיגאנגען און האט גינימען אושבע
און האט זי פארברענט און צו שטויסן האט ער מל גיווען דאס
ערשטע קינד און האט ארויף גילייגט דאס אש און עטליפע טעג
איז עס פעהיילט גיווארין און עס איז צוריק גיזונד גיווארין און
אזוי האט ער גיטוהן צו דיא רעשט צוויי קינדער זענען זיין
אלע געהיילט גיווארין האט זיך דער גביר זייער גיפרייט און האט
צו אים גיזאגט וואס זאל איך דיר געבין דערפאר בעט דיר אויס

וואס איך זאל דיר געבין וועל איך דיר געבין האט ער אים
 דערציילט אז ער האט צוויא גרויסע טעכטער און ער איז אגרויסער
 ארימאן און האט זיין נישט מיט וואס חתונה צו מאכען האט אים
 דער הערד גיפרעגט וויפעל דארף דאס אנטרעפען דיא חתונה
 מיט דעם נדן האט ער אים גיזאנט כך וכך האט דער הערד ארויס
 גינימען דאס געלד פון זיין קעשינע און האט אים גיגעבין האט
 דער בעלזער רב אויס גיפירט יעצט איז דאך ווינטער איז נישט
 מעגליך צו קריגין קיין זשאבע זאל דיא מעשה זיין צו רפואה גלייך
 וויא מען האט גיטוהן עס איז אזוי גיווען אנער איז אהיים גיקומין
 האט זיך אויפגעהערט דאס בלוט צו גיין פונ דעם קינד און עס
 איז געהיילט גיווארין.

(פג) אין דעם יאר תרמ"א איז גיקומין א בחור פון אינגערין
 קיין בעלז און ער האט גיהייסן דוד און ער האט אבגיגעבין א
 קוויטיל מיט אבקשה אז דער רבי זאל אים מבטיח זיין אז ער
 וועט ניצול ווערין פון צוא זיין א זעלנער און ער וועט ארויס
 פרייא דער בחור איז גיווען א הויכער פרשויין און אגראבער האט
 אים דער רבי גיזאגט בלייב דא אויף שבת האט ער אזוי גיטוהן
 ווי עס איז גיקומען פרייטיג צו נאכט איז דער בחור גישטאנן
 בייא דעם קידוש האט אים דער רבי גיזאגט „צדוק נא דיר קידוש“
 און אזוי איז גיווען בייא אלע סעודות האט אים דער רבי גיריפען
 צדוק און האט אים גיגעבען שירים זינטאג איז דער בחור גיקומען
 צום רבין ער זאל זיך אב גיזעגינען האט ער גיפרעגט דעם רבין
 איך הייס דאך דוד פאר וואס האט איר מיך גירופען צדוק? האט
 אים דער רבי גיענטפ הער אז דיא וועסט קוממין מען זאל דיך
 פריווען אויב דיא ביסט גוט וועט מען דיך ריפין צדוק און מען

וועט דיך ארויס לאזן פרייא ווייל דיא ביסט זייער גראב [צא -
דיק] איז אונ אים מקוים גיווארין דעם רבי'נס ברבה מען האט
אים א-ויס גילאזט פרייא ווייל ער איז גיווען זייער גראב

(פד) דער רבי ר' יהושע'לע האט גיזאגט אז אלע מופתים
וואס ער טוהט צו היילען משוגעים אונ ארויס צו טרייבן דיבוקים
ח"ל וכדומה דאס אזוי נישט גיווען דארך קיין שום שמות נאר
דארך דעם כח פונ דעם לערנין ווייל אונ דער צייט פון זיין
לערנען האט ער גיבעטן פון השי"ת אז דארך דעם כח אונ דעם
זכות פון לערנין זאל אים השי"ת העלפען אונ דערפילען זיין
גיבעט ער זאל דיא יודין טוהן ישועות

(פה) דער רבי ר' יהושע'לע פבעלזא האט דער ציילט צווישן
זיינע דברי תורה אז דער רבי ר' אלימלך מליזענסק איז אמאהל
גיווען אונ אשטאדט וויא ער איז פון דארט אוועק גיפאהרין איז
דיא גאנצע שטאט איםפנאך גיגאנגען נאך זיין וואגין צו באלייטן
אים וויא דער רבי ר"א איז גיקומען אינטער דער שטאט איז ער
אויך אראפ גיגאנגען פון זיין וואגין צווישען דיא מענטשין וואס
זענן אים גיגאנגין באלייטן וויא דיא מענטשען האבן דאס
גיזעהן האבן זייא זיך דערויף זייער פערווינדערט אונ האבן אים
גיפרעגט פאר וואס ער טיט זייא אזוי זייא גייען דאך נישט נאר
באלייטן דעם רבי'ן ר"א צום סוף איז ער אראפ גיגאנגין פון
דעם וואגין צווישן זיי זעהט דאך אויס אז זייא בעלייטען דעם
ואגין נישט רבי'ן ר' אלימלך? האט זייא דער רבי ר"א גיענטסערט
ווייל ער האט אונ זייא גיזעהן אז זייא זענן מקיים דיא מצוה
לוי' מיט גרויס התלהבות דעריבער גייט ער אויך אראפ אז כדי
ער זאל זיך מיט זייא אוך האבען א חלק אונ דער מצוה:

פון אמאהל איז דער בעלזער רב ר"י גיווען און לעמבערג
ווען עס איז גיווען דיא אסיפה פון דיא רבנים איז ער גיגאנגען
מיט זיינע מענטשן און דער גאס פליצלינג וויא ער איז גיקומען
פאר א הויז האט ער אראפ גיבויגן זיין קאפ און האט ארויף
גילייגט זיין האנד אויך דעם שטערין און אזוי איז ער פערבייא
גיגאנגן וויפיל הייזער און זיין פנים איז גיווען פארדעקט דער
נאך האט ער גיזאנט צו זיין משמש צו האסטו נישט גיזעהן אז
מען האט גיוואלט אראפ נעמען איין פאטאגראפיע.

פון דאס זעלבע איז אויך גיווען בשעת דער רביר יהושעליע
איז גיווען און טאמאשוב עטליכע וואכין און זימער שנת תרמ"ב
איז נישט אבער צו שרייבען דעם גאנצין כבוד וואס ער רבי
האט דאמאלס געהאט ווייל טויזנדער און צעהן טויזנדער יודין
פון לובלינער גוברעניא און רוססיא און פולין זענען דאמאלס
גיקומען קיין טאמאשוב אים זעהן וויא ער איז צוריק גיפארין פון
טאמאשוב קיין בעלז אז ער איז גיקומען צו דער גרעניץ וואס
איז צווישן פולין און גאליציא האבן דיא נאטשעלניקים פון דער
גרעניץ און אמשנה נישט גיוואלט עפינען דעם טויער א ערך פון
אפערטעל שעה און האבן זיך גימאכט גלייך וויא זייא האבען
זיך זייער גיפוילט קיינער האט דאס נישט מרגיש גיווען נאר דער
רבי אליין האט גיוויזן אז אייף דעם גאניק איז גיווען גרייט דער
גאנצער אפאראט אים צו פאטאגראפירן און דער צייט וואס ער
איז דארט גישטאנן און אין דער צייט וואס ער איז
גיזעסין אויף זיין קאטש קייגין דעם גאניג האט ער דער נאך אויס
גידרייט זיין פנים און א צווייטע זייט אריין זייא זאלין נישט
אויס פירן זייערע מחשבות.

(פח) אין דעם יאהר תרנ"ד איז דער רבי שלאף גיווארין
 אויף אשלאפקייט וואס ווערט אהן גירופען מורידין האבין דיא
 דאקטורים גיזאגט אז מען דארף אים מאכין איין אפעראציע איז
 ער גיפארין קיין ווין האטש-זיין בני בית האבען אים גיבעטן
 ע" זאל זיך נישט מאכין קיין אפעראציען האט ער זיי נישט
 געהארכט ווייל ער האט געזאגט אז דיא קרענק פערמיידט אים
 פון השי"ת דינסט פאר דעם אפעראציען האט ער זיך טובל גיווען
 אונ אמקוה אונ האט גיזאגט וידוי האבען זייא אים געמאכט די
 אפעראציען איז זיי האבען גיטראפען נאר אונ עטליכע טעג ארים
 איז דיא קרענק פער ערגערט גיווארין האבען דיא דאקטורים מיט
 אים געהייסן אהיים פאהרין וויא ער איז גיקומען אסטאציע נאך
 ווין איז זיין הייליגע נשמה ארום גיגאנגין בטהרה עס זענען
 דער בייא געשטאנן צעהן מענטשין וואס ער האט זיך מיט גיפירט
 יום כ"ג שב"ט שנת תרנ"ד האט מען אים גיפירט קיין בעלזא זכר
 צדיק לברכה.